

AGRICULTURA

SĂPTĂMÎNAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ AGRO-SILVICĂ • Anul VII • Nr. 33 (358) • Joi 11 decembrie 1969 • 16 pagini — 1 leu

O NECESITATE ACTUALĂ

Activitate complexă pentru dezvoltarea hortiviculturii și valorificarea superioară a legumelor și fructelor

Ing. Ion CEAUȘESCU

secretar general
în Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Parte integrantă a agriculturii, hortivicultura reprezintă, totodată, un sector cu pondere deosebită în aprovizionarea populației cu produse agroalimentare, în furnizarea materiei prime necesare industriei, în satisfacerea, la un nivel din ce în ce mai ridicat, a cerințelor de export.

O serie de măsuri tehnice și organizatorice, luate în ultimii ani, au făcut ca în acest domeniu de activitate să se obțină unele rezultate pozitive. Totuși, atât în sfera producției, cât și în cea a valorificării, rezervele nu au fost epuizate, potențialul maxim nu a fost atins. Analizându-se posibilitățile de dezvoltare a acestor sectoare, de creștere a contribuției lor la realizarea, în ansamblu, a producției agricole, recent au fost adoptate măsuri menite să asigure o mai bună organizare a activității, în ambele domenii. Astfel, fiindu-se seama de legătura strinsă care există între activitatea de producere și cea de valorificare a legumelor și fructelor, întreaga răspundere a îndrumării și coordonării acestor două sectoare a fost încredințată — pe baza unor hotărâri ale conducerii partidului și statului nostru — Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Au fost organizate — în cadrul ministerului — direcția generală de producție hortivicolă și Centrala pentru valorificarea legumelor și fructelor. S-a creat deci, o bază organizatorică superioară care permite să se intervină în mod coordonat și eficient într-un sector sau altul pentru a determina, în final, îmbunătățirea în ansamblu a producerii și valorificării legumelor și fructelor.

Sarcinile acestor sectoare sînt bine precizate. Astfel, Direcția generală a producției hortivicole răspunde de realizarea producției de legume și fructe. În acest scop, ea se preocupă de asigurarea dotării tehnico-materiale a unităților agricole, de creșterea posibilităților de creștere a recoltelor — prin mecanizare, chimizare, irigație — de organizarea producerii semințelor și materialului săditor etc. Centralei pentru valorificarea legumelor și fructelor îi revine sarcina de a constitui fondul de stat de legume și fructe, asigurînd contractarea și achiziționarea lor de la I.A.S., C.A.P. sau alți producători, pentru nevoile de aprovizionare a populației și pentru export, de a organiza și răspunde de comerțul cu legume și fructe, de a constitui și păstra rezervele de iarnă cu aceste produse, în stare proaspătă sau semiindustrializată.

La baza realizării acestor importante obiective stă, bineînțeles, activitatea ce se desfășoară în fiecare județ. De rezultatele finale — aprovizionarea cu legume și fructe a populației pe plan local, îndeplinirea obligațiilor legate de asigurarea fondului central și a celor de export — răspund solidar direcțiile agricole și întreprinderile pentru valorificarea legumelor și fructelor.

Primele poartă, în întregime, răspunderea realizării producției. Celor din urmă le revine sarcina preluării ei, fiind subordonate

(Continuare în pag. a 3-a)

PĂMÎNTURI RENĂSCUTE

În județele din vestul țării redarea de noi terenuri și extinderea irigațiilor constituie probleme cărora li se acordă o deosebită atenție. Prin lucrări de îndiguiri și desecări pe văile riurilor Ier, Covasna și Barcău, pe o lungime de 80 km, vor fi irigate și redare agriculturii 55 000 ha.

Foto : D. CONSTANTINESCU

ÎN PAGINA A 3-A

- În actualitate : TERMINAREA OGOARELOR — INTENSIFICAREA STROPIRILOR DE IARNĂ LA POMI — PREGĂTIREA UTILAJELOR MECANICE PENTRU PRIMĂVARĂ
- SECȚIA DE MECANIZARE ÎN PRAG DE IARNĂ

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică agro-silvică, editat sub egida Ministerului Agriculturii și Silviculturii și Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

SUMAR

Nr. 33 (358)
Joi, 11 decembrie 1969

- Șeful de fermă are cuvântul: **TEHNOLOGIILE SUPERIOARE ȘI-AU DEMONSTRAT EFICIENȚA** (pag. 4)
- În atenția legumicultorilor: **PRODUCEREA RĂSADURILOR, O ACȚIUNE CARE SE PREGĂTEȘTE DIN TIMP** (pag. 5)
- Când constructorul este iresponsabil, iar beneficiarul — indulgent: **CINE SUPTĂ PAGUBA?** (pag. 6)
- PĂSTRAREA PENTRU PRĂSILĂ A ÎNTREGULUI EFECTIV DE VIȚELE (pag. 7)
- PLANURI DE CONSERVARE SAU DE... RISIPĂ A FONDULUI FUNCIAR? (pag. 8)
- OBLIGAȚII RECIPROCE ÎN BUNA GOSPODĂRIRE A PĂDURILOR; Opinii. **PRODUCEREA SEMINTELOR FORESTIERE SELECȚIONATE** (pag. 9)
- Anchetă: **SECVENȚE INAUGURALE ALE ÎNVĂȚĂMÎNTULUI AGROZOOtehnic** (pag. 10)
- CÎND ABUZUL ȘI NECINSTEA ÎȘI DAU MÎNA CU LIPSA DE VIGILENȚĂ (pag. 11)
- Din scrisorile primite în cadrul concursului nostru: **REALIZARE ÎN AGRICULTURĂ** (pag. 13)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); prof. dr. Gh. BAIĂ, membru titular al Academiei de Științe Agricole și Silviculturii; dr. ing. Octavian CARARE; ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); prof. dr. dc. David DAVIDESCU, membru corespondent al Academiei R.S.R., membru titular al Academiei de Științe Agricole și Silviculturii; ing. Sonia DIRADURIAN; ing. Trița FANIȚĂ; ing. Eugen GRIGORESCU; ing. Nicolae MANTZ; dr. ing. Teodor MARIAN; ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de Științe Agricole și Silviculturii; ing. Lucia ROȘCA; prof. dr. dc. Irimie STAIU, membru corespondent al Academiei R.S.R., membru titular al Academiei de Științe Agricole și Silviculturii; dr. ing. Gh. STANCIU; Ion ȘERBAN; ing. Constantin TANĂSE; ing. Ion TEȘU; ing. Ion TOMA; prof. dr. Sergiu VREJBA.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii proculitate. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Știință”, București, Oficiul poștal nr. 45, str. 13 Decembrie nr. 26, telefon 141516.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000

REDISTRIBUIREA CREDITELOR ÎN COOPERATIVELE AGRICOLE

Pentru asigurarea fondurilor necesare realizării obiectivelor de investiții din cooperativele agricole, zilele acestea s-a aprobat redistribuirea plafoanelor de credit pe termen lung între acțiunile de investiții nominalizate prin planul de stat și cele nenominalizate. La efectuarea acestei redistribuiri se va avea în vedere respectarea capacităților și a termenelor de punere în funcțiune, stabilite prin plan. În acest scop, direcțiile agricole, împreună cu sucursalele Băncii agricole, vor analiza, în fiecare unitate, stadiul lucrărilor de investiții, posibilitățile de aprovizionare cu materiale și utilaje, precum și plățile care mai sînt de efectuat pînă la sfîrșitul anului, în funcție de care se va stabili necesarul de credite pe termen lung sau plafoanele disponibile. Se va avea în vedere asigurarea cu prioritate, a fondurilor necesare pînă la sfîrșitul anului pentru: decontarea lucrărilor de

îmbunătățiri funciare executate în cadrul planului pe 1969, sau prin devansare din planul pe 1970, stabilite împreună cu unitățile DIFGA; pentru plata utilajelor și agregatelor existente în întreprinderile de aprovizionare și care urmează să fie livrate cooperativele agricole pînă la sfîrșitul anului; pentru achitarea materialelor și utilajelor necesare realizării construcțiilor destinate dezvoltării producției legumicole în 1970; pentru plata materialului săditor, a spalierului, a defundatului mecanic în viitoarele plantații; pentru decontarea lucrărilor de alimentare cu apă executate prin întreprinderile de foraje — București; pentru lucrările de electrificare și alte lucrări de investiții creditabile, care au asigurate condiții de execuție pînă la sfîrșitul anului.

FESTIVALUL FILMULUI LA SATE

A început cea de-a 14-a ediție a „Festivalului filmului la sate”. Tradiționala ma-

nifestare culturală se va desfășura în două etape. Prima, de la 7 decembrie 1969 la 4 ianuarie 1970, iar a doua — de la 18 ianuarie la 21 februarie 1970. La cele 5700 de unități cinematografice sătești vor fi prezentate numeroase cicluri de filme artistice și documentare, precedate de conferințe și documentare, pe care specialiștii sau comentele pe parcursul proiectelor. În mod deosebit, spre a se veni în sprijinul lecțiilor agrozotehnice ținute la cercurile de aprofundare a cunoștințelor, au fost prevăzute o serie de interesante filme documentare ce tratează teme din viti-pomicultură, mecanizarea lucrărilor, zootehnie, îmbunătățiri funciare etc.

În cursul festivalului sînt prevăzute concursuri și dezbateri în legătură cu unele filme artistice și documentare și întâlniri cu realizatorii unor producții cinematografice românești.

TERENURI INTRATE ÎN CIRCUITUL AGRICOL

Prima etapă a lucrărilor de regularizare și amenajare a văii Comlodului, din centrul Cîmpiei Transilvaniei, a fost încheiată. Prin această lucrare vor intra în circuitul agricol peste 4000 de hectare, din care 3000 de hectare sînt terenuri scoase de sub pericolul inundațiilor provocate de pîrul Comlod, iar restul provin din desecarea unor mlaștini. Pe alte 275 de hectare au fost efectuate lucrări de desecare prin canale deschise.

CUM SE PRODUC LEGUMELE ȘI CARTOFII PENTRU SATISFACEREA NEVOILOR PROPRII

Printr-un recent ordin al ministrului se stabilesc condițiile în care unitățile din subordinea Ministerului Agriculturii și Silviculturii, care dispun de terenuri, își vor asigura — începînd din 1970 — cantitățile de legume și cartofi pentru nevoile proprii de consum.

Departamentul de întreprinderi agricole de stat, Direcția generală a întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii și Direcția de învățămînt, propagandă și personal răspund de îndeplinirea acestei prevederi. Ele vor stabili, anual, suprafețele ce vor fi cultivate în fiecare unitate subordonată. Unitățile vor folosi, în acest scop, toate posibilitățile existente de terenuri — curți, plantații pomicole, zone intravilane precum și cele destinate altor culturi pentru nevoi proprii de consum. Conducătorii unităților vor lua măsuri pentru asigurarea bazei materiale, pregătirea terenului, stabilirea culturilor și a oamenilor care vor răspunde de realizarea producțiilor. Semințele se vor asigura, pe baza cererilor unităților, prin întreprinderile Trustului pentru aprovizionarea cu semințe și material săditor. Se recomandă, de asemenea, Academiei de Științe Agricole și Silviculturii să procedeze în același mod, în unitățile din subordinea sa.

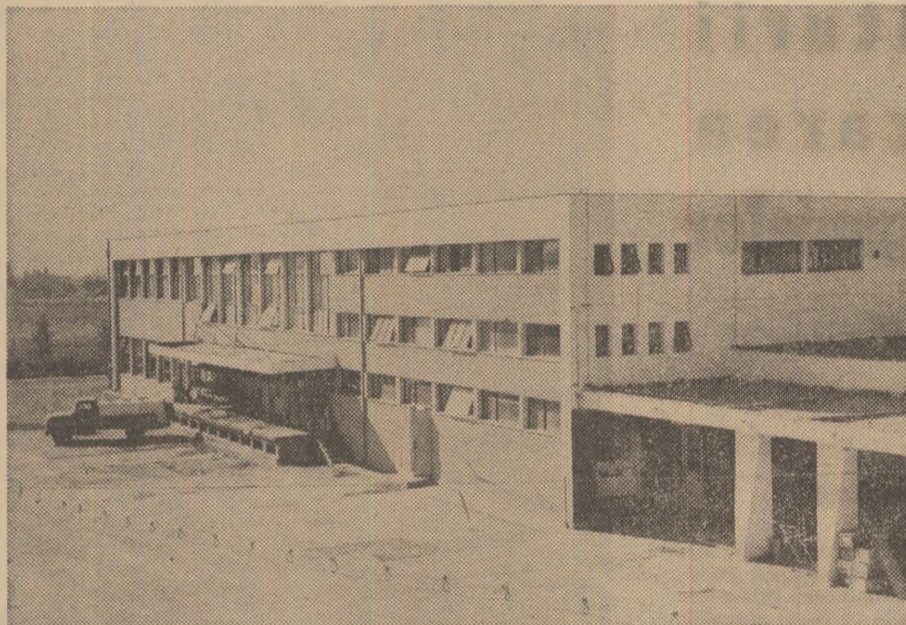
300 TONE DE PLANTE MEDICINALE

În acest an, cooperativele agricole din județul Teleorman au repartizat pentru producerea de plante medicinale peste 2000 de hectare.

Cele 300 tone de plante medicinale și aromatice obținute în 56 de sortimente, sînt în prezent conservate la Centrul din Roșiori de Vede, unde, cu ajutorul uscătorilor, selectoarelor și preselor pentru balotat, vor fi prelucrate cantitățile respective, atît pentru nevoile pieței interne, cît și pentru export.

ASOCIAȚIE INTERCOOPERATISTĂ

De curînd, zece cooperative agricole cultivate de orez din județul Olț, printre care cele din Drăgănești, Radomirești, Seaca și Sprincenă au constituit o asociație intercooperatistă, denumită „Lunca Olțului”. Unitățile asociate și-au propus să cultive în anul viitor circa 1300 de hectare cu orez, suprafață de pe care urmează să se obțină o producție totală de aproximativ 5000 de tone.

Vedere generală a Fabricii de produse lactate din Bistrița.

Foto: AGERPRES

MICROINTERVIU

Instruirile de la Bușteni ale specialiștilor din I. A. S.

Întîlnirile anuale ale lucrătorilor din fermele și întreprinderile agricole de stat pentru perfecționarea pregătirii lor au devenit, putem spune, tradiționale. Constatările și schimbările de experiență ce se organizează în acest scop se află, în acest an, la a treia ediție. Începută în Bușteni, săptămîna trecută, ele au prilejuit, pînă acum, înfîlțirea, în primele două serii, a peste 1100 de tehnologi șefi și șefi de ferme. Amănunte în legătură cu desfășurarea acestor instruirii ne-au fost furnizate de tovarășul ing. Vasile DORCA, directorul tehnic al cursurilor.

— Scopul acțiunii este de a completa și îmbunătăți conținutul pregătirii cadrelor de conducere din unitățile Departamentului I.A.S. Tematica abordată a fost astfel stabilită încît să permită specialiștilor cunoașterea și aplicarea noilor tehnologii precizate pe baza cercetărilor și a experienței, formele și metodele științifice de organizare a producției și a muncii, problemele actuale ale planificării, finanțării și organizării fermelor și întreprinderilor. Se urmărește, totodată, generalizarea experienței și rezultatelor întreprinderilor fruntașe, etalon și experimentale, precum și cunoașterea realizărilor pe plan mondial în știința și tehnica agricolă. Trebuie subliniat că întregul material prezentat are menirea de a înlesni lucrătorilor din unitățile agricole de stat realizarea și depășirea sarcinilor de plan pe anul 1970 și pregătirea măsurilor pentru îndeplinirea prevederilor planului cincinal 1971—1975.

— Cum sînt organizate cursurile pentru a putea cuprinde toată multitudinea problemelor?

— Cursanții au fost grupați pe serii și pe profile tematice, durata de pregătire a unei serii cu un anumit profil fiind de 6 zile. La Bușteni, unde se vor succeda opt serii de cursanți, se expun lecții cu următoarele profile tematice: culturi de cîmp, vii — pomi — legume, creșterea taurinelor — ovinelor și probleme ale bazei furajere, creșterea porcilor și păsărilor, probleme economice. La ele participă — după cum e cazul — tehnologi șefi, șefi de fermă, ingineri cu selecția și reproducția, epizootologi etc. O serie cu un profil deosebit — probleme specifice ale conducerii unităților — va cuprinde,

în calitate de cursanți, pe directorii întreprinderilor agricole de stat și ai trusturilor.

La elaborarea și prezentarea multor expuneri au fost antrenati specialiștii din institutiile de cercetări.

— O parte din cursuri se vor desfășura și la Crevedia?

— Da, paralel cu cele de la Bușteni, dar începînd din ianuarie, cu șapte serii de cursanți, pe probleme de hidroameliorații, irigații, mecanizare și construcții. La ele vor participa șefii sectoarelor de hidroameliorații, șefii sectoarelor de mecanice, șefii sectoarelor de construcții, mecanici agronomi și hidroamelioratori. Numărul lucrătorilor din unitățile Departamentului I.A.S., cuprinși în acest vast program de perfecționare periodică, se ridică astfel la aproape 5000.

Ing. S. MARCARIAN

Buletin agrometeorologic

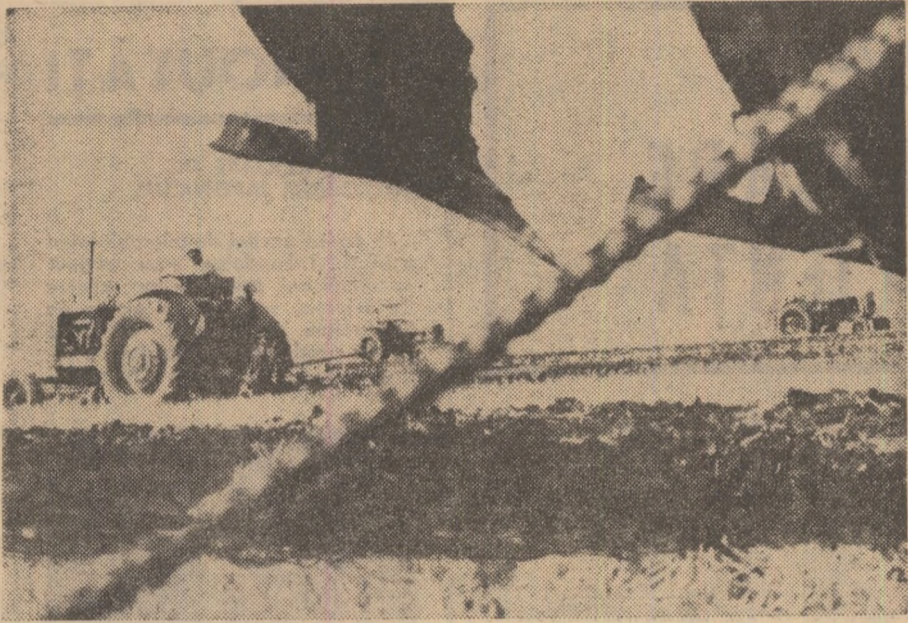
În intervalul 2—8 decembrie vremea a fost, în general închisă și umedă. Predominarea zilelor cu temperaturi ridicate (2 și 6—8 decembrie) a imprimat intervalului un aspect călduros, mai ales în jumătatea de sud a țării.

Desprecipitațiile căzute (ploaie, lapoviță de 20—50 mm, în tot cursul intervalului s-au totalizat cantități de 20—50 mm, în Banat și vestul Olteniei, au căzut cele mai mari cantități (51 mm — la Vărădia pe Mureș și 88 mm. — la Banloc). În cea mai mare parte a Transilvaniei și Moldovei, precipitațiile căzute au fost mai mici de 15 mm.

În ultima săptămîna, regimul hidrotermic al solului s-a ameliorat în majoritatea zonelor agricole, favorizînd germinarea, răsărirea și desfășurarea primelor faze de vegetație la culturile de toamnă.

În sol, la adîncimea de 10 cm, temperaturile medii din ultima zi au oscilat între 0° și 4° în Transilvania și Banat și între 1° și 6° în restul zonelor agricole.

În stratul aerului, umiditatea solului este apropiată de limita capacității de cîmp. Timpul propabil pentru intervalul 12—18 decembrie. Vremea în răcire ușoară și aerul va fi temporar noros; vor cădea precipitații locale sub formă de ploaie și lapoviță în sudul țării și sub formă de ninsoare, în nord și regiunea de munte. Vîntul va sufla potrivit cu intensificări de scurtă durată. Temperaturile minime vor fi cuprinse între —5° și 5°, iar maximele, între 2° și 12°. Ceață slabă locală.

La I.A.S. Cordon, județul Neamț, executarea arăturilor de toamnă se apropie de sfârșit.

Foto : C. DUMITRU

SECȚIA DE MECANIZARE ÎN PRAG DE IARNĂ

Secția, unitatea economico-productivă a întreprinderii pentru mecanizare a agriculturii, are, în condițiile autofinanțării, o independență care-i permite să pună în valoare întregul potențial de care dispune.

Intrucât defectiunile care apar în mod accidental la unele mașini necesită o intervenție urgentă, în cadrul fiecărei secții s-au constituit mici ateliere de reparații. Acestea au fost treptat dotate cu scule, instalații de forță și mașini unelte. „Numai în acest an — ne spunea Ion SUCIU, tehnician la sectorul de mecanizare din Direcția agricolă a județului Alba — înzestram secțiile cu 21 nicovale de 100 kg, 13 mașini de găurit, 14 butelii de oxigen și truse de sudură precum și cu strunguri, forje, mese metalice cu menghine și altele. Totodată, în acest an vor fi date în folosință 15 sedii noi”.

Rezultatul acțiunii de consolidare economică a secțiilor întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii din județul Alba nu s-a lăsat mult așteptat. Încă din a doua decadă a lunii noiembrie efortul unității al mecanizatorilor a condus la realizarea planului de venituri pe întreg anul atât pe fiecare întreprindere în parte cât și pe județ. „S-au realizat circa 70 000 lei venituri pe tractor. În campania de toamnă — ne declara Aurel PĂTRU, directorul I.M.A. Blaj, tractoriștii noștri au realizat, în medie, două ha de arătură pe zi, ceea ce este destul de bine ținând seama de starea uscată a terenului. Pe lângă lucrările în câmp s-au mai executat o serie de prestări de servicii la terți, care s-au dovedit a fi importante surse de venituri. Și, pentru ca forța de muncă să fie folosită integral ne-am grăbit să terminăm de construit cele patru sedii de secții pe care le-am avut în plan, executând în același timp, cu resurse locale, încă două. Aici doim să efectuăm, pe lângă reparațiile la tractoarele și mașinile agricole proprii, și o serie de reparații și revizii la motoarele și instalațiile de care dispun cooperativele agricole din raza de

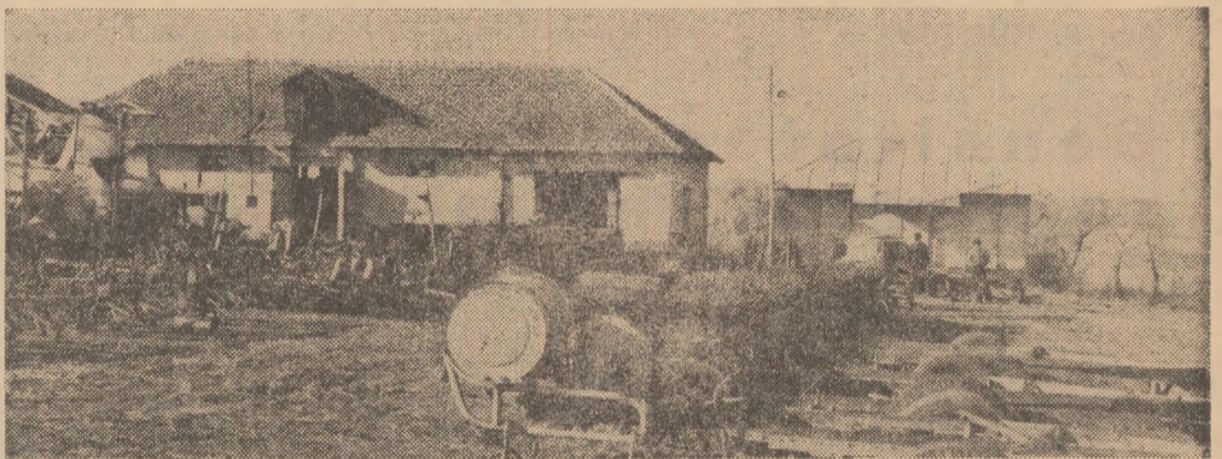
activitate a întreprinderii. Dorința noastră ar deveni mai repede realitate dacă Direcția agricolă județeană Alba ne-ar asigura fondurile necesare pentru a monta și racorda instalațiile electrice”.

De fapt, acest neajuns ne-a fost semnalat de mai mulți șefi de secții din unitățile pe care le-am vizitat. Mai mult, pentru anul viitor întreprinderea amintită urmează să mai construiască încă patru secții de mecanizare pentru care, de asemenea, nu are prevăzute fondurile necesare racordului electric. Nici împrejmuirea secțiilor nu este specificată nicăieri. Scăpările amintite, pentru că numai astfel pot fi numite, nu tre-

buie să constituie un impediment în desfășurarea activității secțiilor. Timpul care a mai rămas pînă la sfârșitul anului este suficient pentru a se putea realiza legăturile la rețeaua electrică, astfel încît noile sedii de secții să poată fi date în folosință înainte de 1 ianuarie 1970.

C. STĂNESCU

Noul atelier al secției nr. 7 — Dobrosloveni — a I.M.A. Caracal, județul Olt.

ÎN ACTUALITATE:

- Terminarea ogoarelor
- Intensificarea stropirilor de iarnă la pomi
- Pregătirea utilajelor mecanice pentru primăvară

Vremea a început să fie mai puțin favorabilă lucrărilor în câmp. Cu toate acestea, în nici o întreprindere pentru mecanizarea agriculturii nu trebuie să se uite că executarea ogoarelor poate continua și în timpul iernii, folosindu-se, în acest scop, fiecare zi bună de lucru. Această lucrare nu poate fi considerată ca încheiată decît după ce se ară și se finisează atît toate suprafețele mecanizabile ale cooperativele agricole, cît și cele repartizate cooperativelor ca loturi în folosință. O atenție deosebită va fi dată terminării în cel mai scurt timp a ogoarelor în orezării. Inginerii din cooperativele agricole au datoria să controleze toate suprafețele și să solicite urgentarea arăturilor sau refacerea lor acolo unde calitatea este necorespunzătoare.

În multe județe au început stropirile de iarnă în livezi. Este necesar ca în fiecare întreprindere pentru mecanizarea agriculturii mașinile care au această destinație să se găsească în stare de perfectă funcționare pentru ca la solicitările unităților cooperatiste lucrarea să se poată executa fără întârziere.

Există toate condițiile, și este absolut necesar, să fie intensificată activitatea în atelierele de reparații. O apreciere asupra stadiului de desfășurare a lucrărilor — ținînd seama de numărul tractoarelor și mașinilor agricole prevăzute a fi reparate — scoate în evidență faptul că în cele mai multe județe realizările sînt minime. La tractoare, de pildă, se prezintă cu realizări sub posibilități I.M.A. din județele Arad, Argeș, Botoșani, Brăila, Ilfov, Teleorman și altele.

Să nu se uite, totodată, că în această perioadă, întreprinderile și secțiile de mecanizare au sarcina să execute, la solicitarea cooperativele agricole, lucrări de mică mecanizare și diverse reparații. În legătură cu această activitate, la ultima teleconferință a Ministerului Agriculturii și Silviculturii s-a precizat că șefii secțiilor de mecanizare, sprijiniți de conducerea întreprinderilor vor prelua spre reparație, pe baza unui program de lucru stabilit cu cooperativele agricole, toate mașinile și anexe de exploatare, care necesită reparații ca autovehicule (cu excepția celor programate pentru reparații capitale) unelte agricole, instalațiile etc.

Pînă la 20 decembrie, șefii secțiilor de mecanizare vor stabili cu fiecare cooperativă volumul reparațiilor ce urmează să se facă la utilajele de irigație, precizînd locul unde se execută lucrarea (în atelierul întreprinderii sau la sediul secției de mecanizare) precum și reparațiile necesare la instalațiile amplasate în perimetrele amenajate pentru irigații.

Activitate complexă pentru dezvoltarea hortivitei și valorificarea superioară a legumelor și fructelor

(Urmare din pag. 1)

afit Centralei pentru valorificarea legumelor și fructelor cît și organelor locale județene, prin direcțiile agricole.

În fiecare județ, între cele două sectoare este absolut necesară și posibilă, o strînsă colaborare. Pe baza ei, preluarea legumelor și fructelor de la producător și livrarea lor se pot face nu la întimplare ci după criterii stabilite cu precizie, în funcție de posibilitățile de producție, de momentul ajungerii la maturitate a culturilor, de necesitățile de consum etc. Se va asigura astfel valorificarea superioară a întregii producții obținute.

Acum, în preajma începerii unui nou an, în fața lucrătorilor în cele două sectoare stau sarcini deosebite. În ansamblul preocupărilor, pe primul loc se situează organizarea superioară a producției și valorificării legumelor.

O acțiune ce trebuie încheiată cît mai repede este reexaminarea și finalizarea planului de producere a legumelor pe 1970, în fiecare județ, ținîndu-se cont de nevoile consumului local, precum și de cantitățile ce urmează să fie destinate aprovizionării Capitalei și zonelor de mare consum, precum și de cele prevăzute pentru export, stabilite pe plan central.

Trebuie deci să se pornească de la considerentul că ceea ce condiționează o bună aprovizionare cu legume și posibilitatea valorificării lor superioare, pe plan intern sau la export, este, în primul rînd, existența unei producții substanțiale, de cea mai bună calitate. De aceea, în fiecare județ, se vor căuta toate resursele pentru a se asigura, mai ales la culturile principale, rezerve de 8—10 la sută, atît ca suprafațe cît și ca producție.

Așa cum s-a hotărît prin studiile elaborate în urmă cu cîteva luni realizarea producției-marfă de legume destinate constituirii fondului central al statului se va asigura atît în unități agricole de stat cît și într-un număr de 700 cooperative agricole specializate, care vor cultiva o suprafață totală de 65 000 ha.

Pentru concretizarea măsurilor prevăzute, direcțiile agricole au sarcina să se ocupe, în aceste zile, îndeaproape, cu toată grija, de organizarea fermelor specializate legumicole în cadrul cooperativele agricole, care trebuie să realizeze producția-marfă prevăzută în planul de stat. Tot în ferme specializate se va realiza producția legumicolă și în unitățile agricole de stat.

Măsurile organizatorice trebuie îmbinate cu cele tehnice. O serie de acțiuni se află de altfel în plină desfășurare, urmînd să fie încheiate în cel mai scurt timp. Astfel, odată cu definitivarea planurilor de producție, în toate fermele legumicole specializate numărul culturilor va trebui restrîns la 2—3: o cultură de bază și 1—2 culturi de rotație, care să permită folosirea în permanență a suprafețelor. Sortimentul necesar pe județ se va asigura, deci nu dintr-o unitate ci din totalitatea fermelor legumicole. Aceasta este o condiție indispensabilă specializării cadrelor, aplicării unei tehnologii moderne.

Se va acorda prioritate terenurilor celor mai bune, care se pot lucra mai ușor. Peste tot lucrările de nivelare trebuie intensificate în aceste zile, folosind toate mijloacele de care dispun întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii sau alte unități din județ. De această acțiune depinde în cea mai mare măsură posibilitatea generalizării mecanizării, a irigației pe brazde lungi, într-un cuvînt, posibilitatea obținerii unor producții maxime cu un consum minim de forță de muncă manuală. Pregătiți în legătură cu aceste probleme în timpul instruirilor organizate în toate județele, inginerii legumiculturii și mecanizatorii din I.M.A. repartizați în sectorul legumicol au posibilitatea să-și aplice eficient cunoștințele, să folosească cu maximum de randament toate mijloacele tehnice de care dispun.

Pregătind, astfel, în mod organizat complexa activitate de producere și valorificare a legumelor și fructelor, sarcinile deosebite ce revin acestui sector în ultimul an al actualului cincinal vor fi, cu siguranță, îndeplinite și depășite.

ȘEFUL DE FERMA ARE CUVÎNTUL

TEHNOLOGIILE SUPERIOARE ȘI-AU DEMONSTRAT EFICIENȚA

Rezultatele dobândite în ultimii ani de marea majoritate a unităților agricole de stat constituie o dovadă a nivelului ce poate fi atins în diferitele sectoare ale agriculturii noastre, prin aplicarea unei tehnici moderne și printr-o organizare superioară a întregului proces de producție. Pentru a face cunoscute aceste rezultate și, totodată, pentru a înlesni un rodnic schimb de experiență, care să favorizeze generalizarea celor mai eficiente metode — tehnice sau organizatorice — revista noastră oferă paginile ei tuturor lucrătorilor din unitățile agricole de stat. În cele ce urmează dăm cuvîntul unor șefi de fermă din Trusturile zonale de I.A.S. Galați, Constanța și București.

Ing. Lincă ENGLEZU

I.A.S. Insula Mare a Brăilei, ferma 31 Rogoz :

Rolul erbicidării a fost evident

Porumbul reprezintă în ferma noastră cultura de bază : ea ocupă 949 ha din totalul de 1300 hectare arabile. De pe această suprafață s-a realizat în 1969 în cultură neirigată, o producție medie de 6870 kg de porumb boabe la hectar, depășindu-se planul cu 2870 kg/ha. Fără îndoială că la realizarea acestei performanțe a contribuit întregul complex de măsuri agrotehnice practicate în cadrul fermei. Dar, o analiză a măsurii în care diferiți factori au influențat producția, scoate în evidență rolul erbicidării. Suprafața erbicidată anul acesta a fost de 600 ha, iar pe 300 ha s-a manifestat efectul remanent al erbicidului aplicat anul trecut.

Pe jumătate din suprafață am utilizat erbicidul Hungazin — 10—12 kg/ha — împrăștiat din avion, pe toată suprafața, în toamnă, cînd există siguranța

precipitațiilor ; el a fost încorporat în sol cu grapa cu discuri. Erbicidarea pe rînd, odată cu semănatul, practică anul trecut nu ni se pare eficientă : viteza și deci randamentul semănătorii sînt reduse, iar spațiul tratat este prea mic, astfel încît între rînduri rămîne o suprafață însemnată, care nu este nici erbicidată și nici nu poate fi mobilizată prin lucrările mecanice.

Foarte bune rezultate a dat, pe 300 ha, erbicidul românesc 2,4 D. Considerăm că pe viitor ar trebui extinsă folosirea lui la porumb — aplicat devreme, cînd buruienile sînt în faza de rozetă — deoarece prezintă și avantajul unui cost ieftin : 90 lei/ha.

Primul efect al erbicidării a fost, bineînțeles, distrugerea buruienilor, eliminîndu-se total prașila manuală pe rînd. Dacă ținem seama că, cu prilejul

acestei lucrări se tăiau de obicei multe plante, putem afirma că erbicidarea a contribuit la asigurarea densității optime și la realizarea unei culturi uniforme. Lipsind buruienile, îngrășămintele utilizate au fost folosite integral de porumb. Considerăm că sporul de producție asigurat de erbicidare a fost de 500—1000 kg/ha. Căci, cu atît au fost mai mici recoltele pe porțiunile de teren neerbicidate, deși s-a aplicat același regim de fertilizare.

Tot atît de evidente sînt și avantajele economice : eliminarea lucrărilor de întreținere, manuale, a dus la reducerea consumului de fonduri de salarii pe hectar (pe total fermă) de la 620 lei la 510 lei și la scăderea prețului de cost al tonei de porumb, de la 710 lei la 460 lei. Aceste rezultate au contribuit la realizarea, pe fermă, a unui beneficiu de trei milioane de lei, față de numai 850 000 lei cît fusese planificat.

Așa cum am arătat, practicăm erbicidarea pentru porumb toamna după efectuarea ogoarelor. Ni se pare, deci, firesc ca sumele cheltuite cu această lucrare să se transfere asupra producției neterminate (ca și în cazul îngrășămintelor) și nu asupra producției anului în curs, așa cum se impune acum de către Banca Agricolă. Credem că o asemenea reglementare este posibilă.

Ing. P. IONESCU

I.A.S. Amzacea, ferma nr. 1 :

Densitatea se stabilește diferențiat

Producția de porumb din acest an — 6470 kg/ha (cu 2090 kg/ha peste plan) — reprezintă efectul, însumat, al tuturor factorilor agrotehnici, asupra cărora s-a acționat diferențiat, în raport cu condițiile specifice ale Dobrogei.

Nu putem spune că am folosit o tehnologie deosebită de cea din anii trecuți sau de aceea, îndeobște recomandată pentru această cultură. Dar, credem, s-au respectat mai bine cerințele plantelor în momentele critice.

O influență simțitoare asupra producției a avut, de pildă, amplasarea culturii, în întregime, după păioase. A decurs de aci posibilitatea unei mai bune pregătiri a terenului. Asupra acestui lucru s-a insistat mult mai mult ca în anii precedenți. Pe lîngă lucrările de

bază din toamnă, s-au executat și lucrări repetate de nivelare cît mai uniformă a suprafeței cu ajutorul grapelor cu discuri și al agregatului de grape cu colți reglabili. Ca urmare, însămințarea s-a efectuat în condiții net superioare.

Un element nou introdus în complexul agrotehnic a fost fertilizarea cu uree — 120 kg/ha — efectuată concomitent cu semănatul (în toamnă s-au aplicat și 250 kg/ha superfosfat). În acest scop, la semănătoarea S.P.C.-6 s-au adaptat niște cutii suplimentare. Îngrășămintul fiind granulat, s-a repartizat uniform, pe o rază de 50 cm în jurul plantei, care a putut beneficia de el ușor.

Deoarece nu s-a irigat cultura și au existat condiții de secetă erbicidarea nu

a fost posibilă. S-au aplicat deci lucrările de întreținere obișnuite dovedindu-se însă necesare numai două prașile manuale în loc de trei cît fusese prevăzut (acest lucru a influențat favorabil și prețul de cost care a ajuns la 480 lei/tona — față de 530 lei/t, cît fusese planificat).

În tot timpul acestor lucrări s-a insistat în mod deosebit pe asigurarea densității corespunzătoare hibridului H.D. 405 și condițiilor create. Au fost stabilite și asigurate densități mai mari : 34 000—35 000 de plante la hectar în loc de 30 000—32 000 de plante la hectar cît au fost în anul trecut (cînd s-au obținut 4 030 kg/ha). Pe o suprafață de 98 ha, unde am realizat o densitate de 35 000—36 000 plante la hectar, producția s-a ridicat la 6 800 kg/ha.

Asupra acestui element — densitatea — vom acționa mult și în anul viitor mai cu seamă în cazul hibridului H. D. 208 pe care îl vom introduce în cultură alături de H.D. 405. Vom urmări să asigurăm o asemenea densitate încît potențialul de producție a acestui hibrid timpuriu, care ne va permite o bună pregătire a terenului pentru grâu, să se manifeste la maximum.

Ing. Ioan TRUȚIU

I.A.S. Vitănești, ferma Cernetul :

De cinci ori beneficiul planificat

S-a realizat în acest an în ferma noastră un rezultat ce pare, la prima vedere, ieșit din comun : un beneficiu de 1 700 000 lei — cu 1 367 000 peste ce se planificase — adică peste 1 000 lei la hectar. De fapt, nu este vorba decît de urmarea firească a valorificării la maximum a condițiilor superioare — tehnice și organizatorice — în care ne desfășurăm activitatea.

O importantă sursă a acestor beneficii a constituit-o depășirea producțiilor planificate la hectar : de 502 kg la grâu (s-au obținut 3 162 kg/ha) cu 1 550 kg la porumb (4 550 kg/ha) cu 300 kg la orz (3 000 kg/ha) cu 120 kg la floarea-soarelui (1 820 kg/ha).

Dacă se ține cont că unitățile agricole din aceeași zonă au obținut, la grâu, de pildă, doar 1 000—1 200 kg de

grâu la hectar, producția medie a fermei noastre realizată pe 800 ha nu poate fi considerată un simplu dar al naturii, ci a fost condiționată de tehnologie.

Sîntem însă convingși că nu am epuizat toate posibilitățile de creștere a recoltei de grâu. Soiurile pe care le folosim — Bezostaia 1 și Scorospelka 3 — au un potențial de producție mult mai ridicat. Am avut noi înșine dovada : pe lotul experimental și anume pe parcelele unde doza de îngrășămintă azotate, calculată în substanță activă (și echilibrată cu fosforul) s-a ridicat la 300 kg/ha, producțiile au urcat și ele pînă la 4 700 kg/ha la soiul Scorospelka și 4 020 kg/ha la Bezostaia.

Fertilizarea poate deveni astfel un instrument deosebit de prețios în mîna specialistului. Cu o condiție însă : să

o poată mînuși științific, adică bazat pe cunoașterea precisă a nevoilor plantei și a rezervelor din sol, ceea ce îi poate permite stabilirea unor doze de îngrășămintă care să nu fie în nici un caz mai mici decît cele optime, dar să fie, totodată, economice.

În momentul de față, însă, noi nu dispunem de elementul indispensabil al acestei aprecieri : cartarea agrochimică a solului. Ceea ce cunoaștem în această direcție — valoarea pH, cantitatea de humus — este mult prea puțin și, mai ales, neconcludent. Datele respective se bazează pe analize ale solului mai vechi, deci ele nu mai corespund realității. Mi se pare, de aceea, util să se organizeze mai repede, așa cum a început să se preconizeze, unele laboratoare de analize în cadrul fiecărei întreprinderi sub îndrumarea directă a tehnologului șef. În unele cazuri, astfel de laboratoare s-ar putea organiza chiar în cadrul fermelor, șeful de fermă fiind de altfel, cel mai interesat în cunoașterea potențialului de producție al solului. Acest lucru ar înlesni, totodată, o mai justă bonificare a solului și, în consecință, o planificare pe baze științifice a producțiilor.

NOUȚĂȚI

SUȘE SUPERIOARE DE RHYZOBIIUM JAPONICUM

În cadrul secției de microbiologie a I.C.C.P.T.-Fundulea s-au obținut în ultimii ani, printr-un larg proces de selecție, sușe foarte active de *Rhizobium japonicum*. Utilizate pentru producerea industrială a îngrășămintului bacterian „Nitragin-

soia" ele au determinat, la această cultură, sporuri de recoltă care au depășit, în unele cazuri, 1000 kg/ha. Efectul direct al produsului se manifestă prin formarea, pe rădăcinile plantei, a unui foarte mare număr de nodozități, așa cum bine se vede și în fotografia alăturată.

CARACTERIZAREA SOLURILOR DIN MOLDOVA

Una din lucrările recent încheiate, elaborate în cadrul laboratorului de cartografie și clasificare a solurilor, din Institutul de cercetări pedologice, o constituie caracterizarea genetică și agroproductivă a solurilor din Moldova.

Au fost cercetate, în acest scop, peste 250 de profile de sol, amplasate în toate zonele naturale din această parte a țării, studiindu-se proprietățile lor fizice, chimice și hidrofizice.

Lucrarea are un puternic caracter aplicativ. Ea permite evidențierea acelor însușiri ale solului care au o importanță deosebită în determinarea metodelor de lucrare a acestuia. Tot pe baza ei se pot stabili principalele direcții de ameliorare a fertilității, prin aplicarea de îngrășămintă și prin lucrări de îmbunătățiri funciare.

De la Ministerul Învățămîntului

Pentru a veni în sprijinul elevilor de la liceele economice și agricole care se pregătesc pentru examenul de bacalaureat din anul 1970, Ministerul Învățămîntului a stabilit obiectele la care vor trebui să susțină acest examen. Au fost stabilite următoarele probe:

La specialitatea Agronomie: Limba și literatura română — scris și oral, Fito-tehnic — oral, Botanică — scris. Obiecte la alegere: Matematică — scris și oral, Chimie — scris și oral.

La specialitatea Horticultură: Limba și literatura română — scris și oral, Horticultură — oral, Botanică — scris. Obiecte la alegere: Matematică — scris și oral, Chimie — scris și oral.

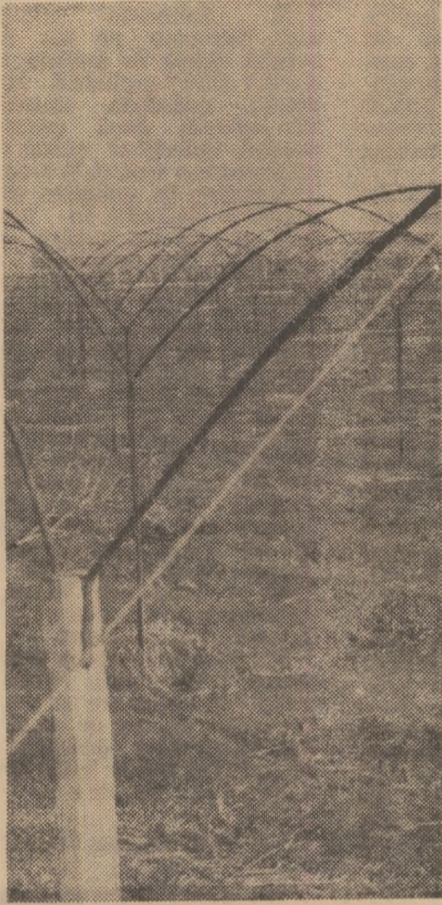
La specialitatea Veterinară: Limba și literatura română — scris și oral, Patologie veterinară — oral, Zoologie — scris. Obiecte la alegere: Matematică — scris și oral, Chimie — scris și oral.

La specialitatea Contabilitate și merceologie agricolă: Limba și literatura română — scris și oral, Contabilitate — scris și oral, Matematică — scris și oral.

La specialitatea Planificare — contabilitate: Limba și literatura română — scris și oral, Contabilitate — scris și oral, Matematică — scris și oral.

La specialitatea Merceologie: Limba și literatura română — scris și oral, Merceologie — scris și oral, Matematică — scris și oral.

La specialitatea Statistică: Limba și literatura română — scris și oral, Statistică — scris și oral, Matematică — scris și oral.

Este binecunoscut faptul că, în legumicultură, rezultatele finale sînt determinate nu numai de cantitatea și calitatea produselor obținute ci și de realizarea lor în mod eșalonat, la termenele calendaristice impuse de cerințele consumatorilor și înscrise în graficele de livrare. Numai în acest mod fiecare unitate își poate asigura valorificarea integrală a producției și realiza beneficiile planificate, ceea ce determină, în ultimă instanță, eficiența economică a sectorului legumicol.

Pentru a atinge aceste obiective este nevoie de cunoaștere profundă a condițiilor specifice fiecărei unități, a cerințelor plantelor precum și de aplicarea la timp, în conformitate cu aceste condiții și cerințe, a unor măsuri tehnice și organizatorice bine gândite.

Pregătirea producției legumicole a anului viitor a început, desigur, prin stabilirea planului de cultură, a obiectivelor ce urmează să fie construite — înmulțitoare, solarii, răsadnițe, șoproane — a modului de procurare a semințelor, prin amenajarea terenului pentru irigații, prin pregătirea solului, asigurarea pămînturilor etc. Acțiunile sînt însă multiple și complexe. Pentru ca nici una să nu fie omisă și fiecare să se încadreze în limitele necesare este nevoie de coordonarea lor strictă, pe baza unui plan tehnic-operativ.

O primă etapă pentru care un asemenea plan se dovedește deosebit de util o constituie cea de producere a răsadurilor. Pentru fiecare plantă legumicolă producerea răsadurilor reprezintă prima fază a culturii, fază care se desfășoară în timpul iernii adică în anotimpul în care căldura și lumina sînt deficitare. Aceste condiții impun legumicultorilor o preocupare deosebită pentru a asigura — prin măsuri tehnice și organizatorice — toate condițiile necesare obținerii unui răsad viguros și sănătos. Să nu se uite — totodată — că, dată fiind densitatea relativ mare a plantelor în această fază (circa 1000 fire/mp în semănătură și 100—300 fire în repicătură) pierderea răsadului de pe numai 1 mp echivalează cu imposibilitatea de a realiza mari suprafețe de cultură în cîmp sau în solarii. În același timp, trebuie să se țină seama de necesitatea ca răsadul să întrunească toate însușirile impuse de cerințele culturii, în momentul stabilit ca optim pentru plantare. Se poate afirma că, în mare măsură, răsadul determină rezultatele economice ale viitoarei culturii.

Procesul tehnologic de producere a răsadurilor poate fi condus cu minuțiozitate. La acest lucru concură o serie de elemente: răsadurile ocupă suprafețe relativ mici, ușor de supravegheat; mediul de cultură fiind artificial se creează posibilitatea respectării tuturor cerințelor plantelor; răsadnițele și înmulțitoarele fiind amplasate în localități, activitatea se poate desfășura permanent, după un program concret întocmit pe zile și pe ore.

Punctul de plecare al planului operativ de asigurare a răsadurilor îl constituie stabilirea numărului necesar de fire și a termenelor optime de plantare a culturii respective. Bineînțeles, așa cum se vede în exemplul prezentat în tabelul 1, aceste date se precizează nu numai pentru fiecare plantă în parte ci și pentru fiecare soi și mod de cultură (în solarii, în tunele, în cîmp etc).

Cantitatea de răsad determină volu-

mul de lucrări. Tot pe baza ei se stabilește suprafața care urmează să fie însemnată pentru obținerea răsadurilor, suprafața pentru repicat și materialele necesare.

În funcție de data la care urmează să se planteze cultura se stabilesc perioadele limită în care trebuie să se desfășoare diversele lucrări de pregătire a răsadului, ținîndu-se seama ca în momentul plantării ele să aibă o dezvoltare optimă.

Atît suprafața cît și termenele optime de execuție a lucrărilor se determină cît mai din timp. În tabelul nr. 2 se indică modul de stabilire a acestor date (în cazul culturilor luate în considerație în primul exemplu) într-o unitate care nu dispune de sere înmulțitor. Așa cum se vede, la stabilirea suprafețelor pentru repicat se iau în considerație toate posibilitățile de folosire repetată a răsadnițelor. S-a prevăzut astfel să se folosească pentru repicat și suprafața care a produs răsadul în semănătură, urmînd ca numai pentru dife-

ÎN ATENȚIA LEGUMICULTORILOR

Producerea răsadurilor, o acțiune care se pregătește din timp

rență să se amenajeze noi răsadnițe. În cazul culturii de tomate timpurii în cîmp, se constată că se pot folosi pentru repicat și suprafețele ocupate de răsadurile de varză, care în perioada respectivă (10 III—20. III) sînt plantate în cîmp sub tunele de polietilenă, eliberînd terenul. Ca urmare, necesarul de 9040 mp, din exemplul nostru, se acoperă prin utilizarea celor 640 mp pe care s-au semănat tomatele, a suprafeței de 820 mp de pe care s-au scos răsadurile de varză și prin amenajarea a încă 7580 mp de răsadnițe. Pentru a avea răsaduri de bună calitate nu se va recurge la îngheșuirea lor în suprafețele existente ci se vor lua toate măsurile ca ele să fie repicate sau semănați, în rînduri distanțate, la cel puțin 7 cm, și rărite la 2—4 cm pe rînd.

Numărul unităților care dispun de sere înmulțitor sau răsadnițe cu încălzire tehnică este în continuă creștere. În asemenea construcții, cu condiții mai sigure de temperatură, este necesar să

se prevadă executarea de însămînțări repetate și pregătirea, în întregime, a suprafețelor pentru repicat, respectîndu-se cu strictețe termenul diferitelor lucrări.

O etapă tot atît de importantă a pregătirii producerii răsadurilor o constituie asigurarea materialelor, adică a biocombustibilului și pămînturilor: țelină, turbă, mranită, nisip. Cantitățile se determină pe baza datelor înscrise în tabelul 2. Important este ca fiecare specialist să fixeze și să respecte cu strictețe datele cînd aceste materiale trebuie să se găsească în unitate. Precizăm, în acest sens, că biocombustibilul se asigură pînă la data cînd este fixat să înceapă preîncălzirea lui, adică cu 12—14 zile înaintea însămînțării sau repicării. Pămînturile se procură cu atît mai devreme, cu cît în unitate se prevede confecționarea de ghivece nutritive. Practic ele se asigură încă din toamnă. În aceste zile, de pildă, acțiunea trebuie în totalitate încheiată, paralel cu terminarea colectării biocombustibilului și păstrarea lui în continuare, prin răcire și uscare.

Pentru asigurarea biocombustibilului se vor folosi toate rezervele interne (coci, frunze etc) și se vor procura cantități disponibile în alte unități, apelîndu-se la sprijinul direcțiilor agricole. Cantitățile necesare de biocombustibil și pămînturi se stabilesc pentru semănat după modelul indicat în tabelul 3 și, în același fel, pentru repicat.

Prin întocmirea corectă a unor asemenea evidențe, pe toate culturile, specialistul legumicol este în măsură să cunoască posibilitățile de asigurare a suprafețelor de înmulțitoare și răsadnițe și, acolo unde este cazul, să urgenzeze amenajarea unor noi suprafețe. Totodată, el are o viziune clară asupra volumului acțiunilor, asupra termenelor limită de execuție a anumitor lucrări asupra întregului necesar de materiale — erbicide, îngrășăminte, substanțe fitofar.naceutice etc. — specifice legumiculturii. Pe această bază poate și trebuie să fie întocmit, un plan zilnic de activitate, în sectorul de răsadnițe, care să garanteze obținerea răsadurilor la termenele optime de plantare în solarii sau în cîmp.

Pentru a veni în ajutorul specialiștilor din cooperativele agricole cultivatoare de legume, s-au difuzat încă din anul trecut, prin direcțiile agricole, norme model de felul celor exemplificate alăturat. În multe unități ele au fost folosite eficient, permițînd o bună desfășurare a acțiunilor. Este de dorit ca și acum aceste materiale să se găsească în atenția specialiștilor din unități pentru ca, pe baza lor, să se poată organiza din timp și temeinic întreaga activitate de producere a răsadurilor.

TABEL 1

Nr. crt.	Specia, soiul	Modul de cultură	Suprafața — ha —	Schema de plantare — cm —	Felul răsadului	Necesar (inclusiv rezerve) — mii fire —	Termen de plantare
1.	Varză Dittmark	Tunele din polietilenă	5	70/35	repicat în ghivece 5/5/5	225	10—20. III
2.	Tomate Delicates	În solarii	10	62,5x30	repicat în ghivece 8/8/8	550	25. III—5. IV
3.	Tomate Delicates	în cîmp, timpurii, pt. export	20	70/30	repicat în ghivece 8/8/8	950	10—25. IV

TABEL 2

Nr. crt.	Semănatul					Repicatul				Data
	Schema (cm)	Fire la mp	Supraf. (mp)	Sămînța (kg)	Data	Schema (cm)	Fire la m.p.	Suprafața (mp)		
								Total	nou constr.	
1.	5/1	1500	180	1,5	3—5.I.	6/6 (ghivece 5/5)	250	1000	820	25—30.I.
2.	5/1	1500	320	2,5	5—10. II.	9/9 (ghivece 8/8)	105	5250	4930	20—25.II.
3.	5/1	1500	640	5,0	20—25. II.	9/9 (ghivece 8/8)	105	9040	(8400) 7580	10—20.III.

TABEL 3

Nr. crt.	Biocombustibil				Data limită	Pămînturi			Data limită
	gros. pat (m)	m.e.	Tone	gros. strat (cm)		m. c.			
						Țelină	Mranită	Nisip	
1.	0,70	180	108	15	12	6	—	30.XII.	
2.	0,60	270	160	15	16	16	16	25.I.	
3.	0,50	460	280	15	32	32	32	10.II.	

CÎND CONSTRUCTORUL ESTE IRESPONSABIL, IAR BENEFICIARUL — INDULGENT

Cine suportă paguba?

● Întreprinderea nr. 7 — construcții-montaj Galați, tributară timpului și calității. ● Soluțiile proiectantului nu sînt întotdeauna cele mai eficiente ● De ce să suporte statul pagubele provocate de neglijența altora? ● Este necesară o răspundere materială a lucrătorilor din construcții ● Tehnologiile moderne nu exclud grija față de om.

Pășeam pragul Complexului de creștere vacilor pentru lapte din cadrul I.A.S. Barboși, ispițit de frumusețea arhitectonică a construcțiilor moderne, amplasate în imediata apropiere a șoselei Galați-Tecuci.

Deși era duminică, întregul colectiv de muncă, în frunte cu ing. Micu Mocanu, șeful complexului, dr. Ion Crintea, șeful sectorului producției, dr. Vasile Olaru, medicul e-gizootolog și dr. Mircea Pascu, șeful sectorului de reproducție, care mi-au fost și interlocutori, se afla la datorie. Am vizitat unitatea. Urmărită și pipăită îndeaproape, „frumusețea” văzută de la distanță mi-a lăsat izul amar al indignării.

Pentru mai multă precizie să conturăm însă câteva detalii. Complexul de 2400 vaci pentru lapte din cadrul I.A.S. Barboși, proiectat de I.S.P.A. și realizat de Întreprinderea nr. 7 construcții-montaj Galați, urma să fie dat în folosință potrivit planului, la 31 decembrie 1967.

— Primele două grajduri, a câte 200 de locuri fiecare, relatează ing. M. MOCANU, au fost date în folosință abia în aprilie 1968, deci cu o întârziere de un trimestru. Pînă la sfîrșitul lunii iunie s-au dat în folosință și restul de 10 grajduri. La recepția provizorie, făcută la această dată, în prezența proiectantului și a constructorului, s-a întocmit o listă de remedieri care, în parte, au fost executate pe parcurs, dar cu mari decalaje față de angajamentele luate.

Fără îndoială că obiectivul beneficiarului, remedierile solicitate pe bună dreptate, s-au ridicat la un volum valoric impresionant, sporind costul total al investiției cu circa 6 milioane de lei. Și, iată că, terminate cu chiu cu vai, grajdurile au putut fi populate în totalitate abia cu un an mai tîrziu față de termenul stabilit. Tradusă în cifre, această întârziere a lipsit populația de o cantitate de lapte de ordinul a zeci de mii de hectolitri, și întreprinde-

rea, bineînțeles, de beneficiile corespunzătoare. Cine suportă pagubele pricinuite de această întârziere?

Un alt element determinant al eficienței, și nu lipsit de importanță, îl constituie calitatea lucrării. Și din acest punct de vedere întreprinderea constructoare este din plin tributară. Un tur de orizont prin cele 12 grajduri ne-a cristalizat imaginea celei mai deplorable neglijențe. Este de neînchipuit ca la mai puțin de un an de la darea lor în folosință, grajduri în care s-au investit milioane să arate așa cum sînt. Pe porțiuni mari, de la iesle și pînă la grătarul de scurgere a dejecțiilor, patul animalelor în special în partea lui posterioară, s-a transformat în mormane de pietre colțuroase, în băltoace de urină, autentice focare de infecții.

— Din aceste motive — arăta dr. V. OLARU — în afara cazurilor frecvente de infecții podale, la un număr mare de animale apar mamite, metrite, endometrite, retenții placentare și tulburări de reproducție care ne obligă să depășim cu mult limitele admisibile ale reformelor. În plus, sîntem obligați să efectuăm cheltuieli suplimentare, datorită creșterii consumului de medicamente.

În esență, și aci poate că vina este împărțită între constructor și proiectant, patul animalelor a fost prost conceput și realizat. O dovadă și mai grăitoare a superficialității de execuție o constituie modul de plasare a grinzilor, care susțin grătarele deasupra canalelor pentru scurgerea dejecțiilor. Este greu de imaginat că, în unele grajduri, punerea lor „la nivel” s-a putut efectua, așa cum o demonstrează realitatea, cu bucăți de carton, resturi de plăci aglomerate și alte materiale de consistență slabă care, la umezeală, au cedat cum era și de așteptat. Din astfel de motive și din altele asemănătoare, porțiuni întregi de grajd sînt nepopulate sau supuse reparației la mai puțin de un an de la da-

rea lor în folosință.

Trecînd peste o serie întregă de alte defecțiuni privind execuția ușilor și ferestrelor, a sistemului de ventilație, a padocurilor care s-au deteriorat înainte de a primi animalele, a tencuielilor, vopsitoriei și finisărilor din camerele de serviciu, ne-am oprit la o altă serie de neajunsuri în sistemul de furajare. Neamarea leslelor cu fierbeton, subdimensionarea aleilor de furajare, necorelarea lățimii lor cu cea a remorcilor de serviciu a făcut ca multe din iesle să fie deteriorate, lăsînd loc risipei de nutrețuri. Această risipă îmbracă însă și alte aspecte de care nu mai este răspunzător constructorul. Așa cum semnalau dr. I. CRINTEA și dr. M. PASCU, complexul nu a fost dotat, conform proiectului cu utilajele necesare pregătirii furajelor.

— Pentru că folosim finul direct din baloți — arătau interlocutorii — și nu sub formă de făină, corpurile străine, în special metalice, determină numeroase cazuri de pericardită și reticulită traumatică, adică sacrificarea de necesitate. Tot datorită lipsei utilajului necesar, cocenii se folosesc netocați, iar boabele de porumb sînt asimilate în proporție redusă datorită dimensiunilor prea mari ale uriei.

O succintă analiză a activității economice a evidențiat faptul că defecțiunile la care ne-am referit, în trecut, au influențat negativ realizarea planului de producție la mai toți indicatorii. La 31 octombrie, unitatea livrase 38 314 hl de lapte față de 43 886 hl cit era planificat. Iată cum în aceste zile, efortul lucrătorilor de la complexul Barboși — unitate nouă — este canalizat nu spre obținerea unor beneficii cît mai mari, potrivit rațiunii înființării sale, ci spre reducerea, pe cît posibilă, a dotației care pînă la sfîrșitul anului va înregistra cel puțin 2 milioane de lei.

Firește că, mai ales în lumina faptelor prezentate, deservirea animalelor solicită eforturi sporite din partea

întregului personal. Pe această linie, ne-am interesat de grija pentru om, pentru condițiile sale de muncă și de viață. Răspunsul l-am primit chiar din partea dr. I. Crintea, președintele comitetului sindicatului.

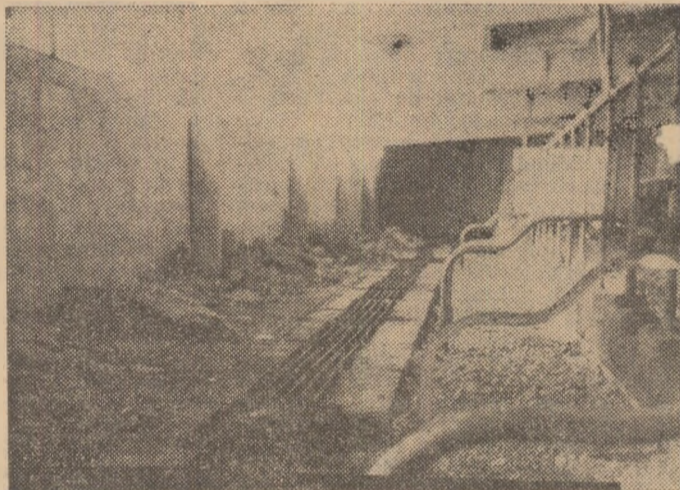
— Nici din acest punct de vedere nu avem de spus lucruri prea bune. Deși avem un număr destul de mare de salariați, în proiect nu s-au prevăzut dormitoare și nici cantină. În plus, nu știu din ce motive, deși la o distanță apreciabilă de Galați, salariații noștri, repartizați în cele 24 de apartamente, insuficiente ca număr, plătesc chirie confort I, la același nivel sau chiar mai mare decît în centrul orașului. Pentru cei peste 100 de copii preșcolari ai salariaților nu există nici o creșă, nici o grădiniță.

Cele semnalate de la I.A.S. Barboși, în special litigiile dintre beneficiar și constructor, neglijențele și amînările păgubitoare ale constructorului, soluțiile nu întotdeauna eficiente și am putea spune chiar insuficient gîndite ale proiectantului, nu reprezintă, din păcate, o situație singu-

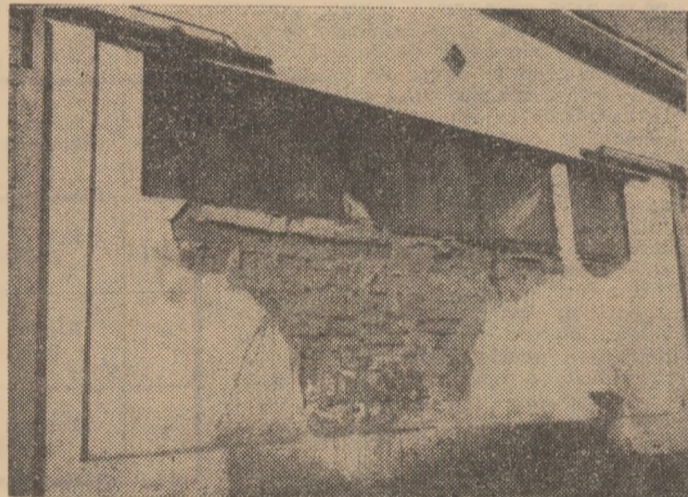
lară. Asemenea situații sînt frecvente pe un însemnat număr de șantiere, aducînd grave prejudicii economiei naționale, statului. Ele reflectă, după părerea noastră, defecțiuni vădite în cointeresarea materială a constructorilor, în stabilirea răspunderii personale în legătură cu calitatea lucrării efectuate. Este anacronic ca în condițiile în care inginerul-șef de fermă răspunde material, cu o parte din salariul său, de realizarea planului, la numai cîteva zeci sau sute de metri inginerul șef de grupă sau de altă formațiune, a constructorului să beneficieze de spor de șantier. Să-l primească! Este meritul său, dar numai în cazul în care rezultatele muncii sale atestă calitatea lucrării. Aceasta nu și în cazul de la I.A.S. Barboși, unde iresponsabilitățile au atins culmi de-a dreptul îngrijorătoare.

Din motivele expuse considerăm justă poziția colectivului de conducere al I.A.S. Barboși, care, nu de mult, a refuzat recepția definitivă a lucrării. Să vedem însă cum vor evolua lucrurile!

Ing. Lucian ROȘCA

La mai puțin de un an de la darea lor în folosință, unele din grajdurile complexului de creșterea vacilor pentru lapte de la I.A.S. Barboși, arată, la interior și exterior, ca în imaginile alăturare.

Pe colinele Meseșului a căzut prima zăpadă. Bunii gospodari din cooperativele județului Sălaj s-au îngrijit ca în depozite și silozuri să fie asigurate cantități suficiente de furaje pentru animale, iar grajdurile să fie pregătite pentru sezonul rece. La cooperativa agricolă din Hereclean, de exemplu, unde numărul taurinelor a ajuns la aproape 600, baza furajeră este asigurată. În depozitul de furaje sînt pregătite 2000 tone de fin, 900 tone de grosiere, 2100 tone de nutreț insilozat, 250 tone de colete și frunze de sfeclă, cantități corespunzătoare de concentrate. Grajdurile sînt revizuite și dezinfectate, instalația de apă asigurată contra înghețului. Vițelii primesc lapte încălzit, prin instalația specială de hrănire în cantități bine stabilite. De altfel, întreg efectivul primește rații echilibrate, în funcție de producția realizată, animalele sînt lotizate, bine îngrijite, sănătoase. Ca urmare față de anul trecut, mortalitățile au scăzut cu 25 la sută.

Preocuparea existentă la Hereclean pentru asigurarea hranei și buneii adăpostiri a animalelor este răspălită din plin. Din acest sector, cooperatorii au obținut pînă acum venituri în valoare de 1700000 lei. Inginerii cooperativei, Vilma Vereș și Mihai Vereș urmăresc îndeaproape ca furajele să fie bine gos-

ÎN JUDEȚUL SĂLAJ

ANIMALELE NU AU SĂLAȘ

podărite, administrate cu chibzuință. În ziua cînd am vizitat unitatea, reprezentantului unei firme comerciale străine solicita un lot de taurine îngrășate, aprecînd, pe bună dreptate, pricepera crescătorilor de animale din Hereclean. După cum ne-a relatat ing. Liviu Marina, director adjunct al Direcției agricole Sălaj, această unitate este bine cunoscută în județ datorită rezultatelor bune obținute sistematic în creșterea taurinelor.

Un splendid peisaj montan ne-a înfrumusețat în satul Pria, comuna Cizer. Pășuni întinse, livezi, gospodării înstărite, case noi, vite frumoase în grajduri. Nu la fel arată însă ferma zootehnică a cooperativei. Vacile, slabe, nu dau lapte nici cît o capră; grajdurile, ca vai de ele; suflă vîntul prin geamurile sparte.

Nici un îngrijitor nu era la datorie. O vacă abia fătase, fără o altă asistență decît a unui școlar de vreo 10 ani.

Finul era risipit pretutindeni, prin padocuri sau folosit chiar ca așternut pentru animale. Aceasta cu toate că din cele 280 tone de fin, cît s-a planificat, nu s-au asigurat decît 240. Fin mai exista, la o distanță de peste 10 km, dar mijloacele de transport erau folosite pentru treburi care mai puteau aștepta. Spre mirarea noastră am aflat că pentru cele 166 de taurine nu s-a asigurat nici un kilogram de siloz. Ion Sonia, președintele cooperativei, se lamenta că „e greu de făcut silozul”. De soarta animalelor cooperativei s-a arătat semnificativ și cum altcineva, alte organe ar fi fost obligate să vegheze asupra sănătății animalelor, intrate în iarnă numai piele și os. De producție, ce să mai vorbim.

Rezultatele slabe ale fermei zootehnice influențează, după cum este și firesc, valoarea zilei-muncă destul de mică aici, cu mult sub posibilitățile existente.

Din păcate, situația în care se găsește zootehnia cooperativei din Pria nu reprezintă un caz singular în județul Sălaj. Necesarul de fibroase nu este asigurat nici la cooperativele agricole Virșolt, Sărmășag, Sig, Nușfalău, Zăuan, Boian, Natig etc., iar furajele insilozate sînt deficitare la Pericea, Ip, Armaș, Cuceu, Cizer, Mesteacăn și în multe altele. Condiții au existat suficiente dar din cauza nevalorificării lor, a lipsei de preocupare, animalele mai multor cooperative agricole din județul Sălaj, ierneză cu cantități insuficiente de hrană, în adăposturi nepregătite, insuficiente. Nici acum nu au fost terminate salvanele cooperativei agricole din Fîrdu, Dioșod, Nușfalău, Jac și Prapiș, grajdurile de la Hărmășd și Virșolt etc.

Iată numai cîteva din constatările care ne îndreptățesc să afirmăm că iernarea animalelor în unele unități din județul Sălaj, se află încă sub semnul incertitudinilor, fapt care trebuie să dea de gîndit organelor de resort de la conducerea județului și, mai ales, unităților amintite în care averea obștească se risipește sub ochii celor chemați să o sporască.

Gh. STOICOVICI

Păstrarea pentru prăsilă a întregului efectiv de vițele

Sarcinile importante pe care le au de realizat, în următorii ani, fermele de taurine din cadrul cooperativelor agricole, sarcini relevate cu ocazia unei recente ședințe de lucru organizate de conducerea Ministerului Agriculturii și Silviculturii, impun o serie de măsuri tehnice și organizatorice, legate atât de creșterea numerică a efectivelor, dar mai ales de îmbunătățirea structurii acestora, de sporirea randamentului lor atât în privința producției de lapte, cât și a celei de carne.

În lumina unei asemenea orientări economice, principiile de bază în organizarea reproducției la taurine au în vedere **reținerea pentru prăsilă a întregului efectiv de vițele; asigurarea unui ritm intensiv de creștere a vițelor în scopul folosirii lor la reproducție la o vîrstă cit mai timpurie; selecția noilor generații de femelle care vor intra în turma de bază, după performanțele înregistrate în primele luni de lactație, ca primipare; asigurarea primei gestații la fiecare femelă, prin folosirea taurilor din cele mai indicate rase.**

Generalizarea acestor principii în practica organizării reproducției va duce nemijlocit la sporirea substanțială a bazei materiale pentru producția de carne de bovină, prin obținerea unui plus de vițe de circa 16 la sută, procent care, calculat la matca actuală existentă în unitățile cooperatiste, va asigura realizarea unui spor al producției de carne de bovină de circa 28 000 tnc.

Creșterea producției de carne de bovină se va realiza și prin mărirea greutatei medii, cu 150—200 kg, la tineretul femel nereținut pentru matcă, care, după caz, se va sacrifica după prima fătare. În același timp, se realizează o îmbunătățire radicală a criteriului de selecție pentru animalele destinate mătocii, prin aprecierea performanțelor proprii. În acest fel, procentul anual de reformă va crește considerabil permițând eliminarea rapidă și la timp din efectivul de vaci mulgătoare, a femelelor tarate (cu tulburări de reproducție, maladii cronice, defecte sau degradări ale ugerului) și slab productive care, prin reținerea lor în efectiv, grevează asupra economiei unităților crescătoare.

Prin creșterea disponibilului de animale de reproducție, va fi posibilă asanarea unităților afectate de maladii cu mare difuzibilitate și influențe economice negative, cum ar fi: tuberculoza, bruceleza, leuceza. Se crează, totodată, posibilitatea folosirii raționale și sistematice a încrucișărilor industriale.

Pentru valorificarea efectelor eco-

nomice prezentate, este necesar ca toate fermele de vaci să crească și să asigure montarea tuturor vițelor astfel încît de la fiecare din ele să se asigure obținerea unui vițel. Fiecare unitate va ajunge astfel să dețină un efectiv de juninci reprezentînd 30 la sută din turma de bază.

Reținerea tuturor vițelor pentru reproducție determină, în mod obligatoriu, declanșarea unei acțiuni tehnice de clasare a lor.

Potrivit instrucțiunilor elaborate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii, se supun clasării toate vițele care au împlinit vîrsta de 6 luni. Criteriile tehnice ale clasării au în vedere: **starea sanitară**, putîndu-se reforma numai acele vițele care prin accidentare nu se mai pot întreține sau reproduce normal, cele a căror sacrificare este impusă prin legislația sanitar-veterinară în vigoare și cele cu afecțiuni cronice incurabile, care duc la degradarea progresivă, a animalelor; **situația ginecologică**, putînd fi reformate numai animalele care prezintă hermafroditism, freemartinism, precum și cele care au împlinit vîrsta de 30 luni fără a fi diagnosticate gestante; **vîrsta**, reprezentînd criteriu de reformare numai prin asociere cu starea ginecologică în sensul arătat mai sus.

După încheierea lucrărilor de clasare, răspunzător de ducerea la îndeplinire a sarcinilor privind tehnologia de creștere și procesul de reproducție a vițelor, este specialistul cu problemele de creșterea animalelor din unitatea respectivă, iar pe plan județean, Centrul de reproducție și selecție și specialiștii de la direcția agricolă județeană.

O influență hotărîtoare în realizarea acestei acțiuni, de mare importanță economică, îl va avea întreținerea și hrănirea vițelor clasate ca apte de reproducție. Cercetările moderne demonstrează că tehnologiile de hrănire a tineretului pentru îngrășare și reproducție nu se diferențiază substanțial. Creș-

terea și dezvoltarea normală a tineretului femel taurin în așa fel ca acesta să fie apt pentru montă la vîrsta de 14—15 luni se poate face pe principiul folosirii unor rații pe bază de furaje de volum cu adaos de melasă, urce și concentrate, practică în care multe cooperative agricole de producție, au cîștigat o experiență valoroasă.

Indiferent de tipul de furaje, pornim de la ideea că prepararea prealabilă a furajelor de volum prin tocarea și măcinare este obligatorie în fiecare unitate.

Ca sistem de întreținere, unanim acceptat astăzi ca fiind cel mai avantajos, este cel al creșterii în regim de stabulație liberă, pe grătare. În zonele în care prezența unor suprafețe mari de pășuni impune valorificarea acestora, vițelele vor fi ținute în tabere de vară.

Un alt element important îl reprezintă asigurarea reproducției pentru tineretul femel. Din acest punct de vedere, se prevede ca greutatea minimă pentru montă să fie de 330 kg la rasele Bălțată Românească, Holstein și metișii acestora, de 300 kg la rasa Brună și metișii și 285 kg la Roșia, Pinzgau și metișii lor. Vîrsta de montă, indiferent de rasă, este de maximum 18 luni, urmîrindu-se astfel obținerea primei fătări la 24 de luni.

Pentru urmărirea atentă a apariției căldurilor și executarea montei este necesară crearea de loturi separate cu vițelele care au atins greutatea menționată sau vîrsta de 18 luni, indiferent de greutate, loturi care se vor urmări cu toată atenția, pentru a nu se pierde vreun ciclu de călduri.

Efectuarea cu spirit de răspundere, din partea tuturor organelor tehnice, a complexului de măsuri arătat, va permite remedierea rezultatelor nesatisfăcătoare înregistrate pînă în prezent.

Pentru îndeplinirea acestei sarcini de mare răspundere este necesar ca fiecare specialist, la locul de producție, să înțeleagă importanța acțiunilor ce se vor întreprinde, să se integreze și să participe la realizarea lor cu toată competența profesională.

Ing. Stelian DINESCU
director general
în Ministerul Agriculturii
și Silviculturii

NOTA REDACȚIEI

Apreciînd importanța problemei prezentate în articolul de față, redacția „AGRICULTURA” și-a propus ca în numerele viitoare să organizeze o amplă dezbatere în realizarea căreia solicităm colaborarea unui număr cit mai mare de specialiști. În mod deosebit, așteptăm articole din partea specialiștilor din unitățile în care — în spiritul recomandărilor făcute de Ministerul Agriculturii și Silviculturii — practica opririi pentru reproducție a întregului efectiv de vițele este de mult încetățenită.

I. C. V. B. „PASTEUR” RECOMANDĂ:

Prevenirea agamaglobulinemiei vițelor

În crescătoria de animale, bolile infecțioase ale vițelor provoacă încă pierderi destul de însemnate. În majoritatea cazurilor, aceste boli sînt produse de colibacili, pneumococi, pasteurile, streptococi, salmonelle etc. și se traduc printr-o septicemie a vițelor nou născuți, urmată de tot complexul de simptome specifice acestor maladii.

Printre factorii incriminați în apariția dizenteriei la vițe, bilanțul deficitar în gamaglobuline ocupă primul loc.

La animalele tinere, agamaglobulinemia (absența globulinelor) ca și hipogamaglobulinemia (insuficiența globulinelor) se manifestă atît imediat după fătare cît și la vîrsta cuprinsă între a 3-a săptămînă și sfîrșitul celei de-a treia luni.

Datorită faptului că, la bovine, circulația maternă este separată de cea fetală printr-o barieră placentară compusă din șapte straturi, în timpul gestației nu este posibil să se facă un transfer de gamaglobuline de la mamă la foetus, astfel că vițelul se naște fără anticorpi protectori.

Vițelul își completează această lipsă de anticorpi din colostru, care este foarte bogat în gamaglobuline, în majoritatea cazurilor abia după 24 de ore de la fătare. În mod normal gamaglobulinele ingerate odată cu colostrul, se găsesc prezente în serul vițelor circa opt săptămîni, în care timp organismul lor reușește să-și prepare singur anticorpii de care are nevoie. Astfel sînd lucrurile, înseamnă că, imediat cum se naște vițelul este complet dezarmat în fața infecțiilor microbiene și, în special, a celor colibacilare. Cu tot colostrul ingerat în primele 24 ore de la fătare, s-a observat că peste 95 la sută dintre vițeii morți de septicemie hemoragică prezintă fenomenul de hypo sau agamaglobulinemie.

Cercetările efectuate, pentru a elucida cauzele care provoacă hypo sau agamaglobulinemia, au arătat că acestea sînt legate, între altele, și de carența în vitamina A, gestație prelungită, blocarea absorbției gamaglobulinelor la nivelul intestinului, precum și de bilanțul deficitar în gamaglobuline al colostrului.

Pornind de la ideea că există un paralelism între sindromul de carență în anticorpi la om și în bolile infecțioase ale

vițelor nou născuți, s-au obținut rezultate bune prin administrarea parenterală a concentratelor globulinice nespecifice, astfel că animalul primește anticorpi gata formați, care-l ajută să pareze agamaglobulinemia.

Mergînd pe linia noii orientări un colectiv de la I.C.V.B. „Pasteur”, în colaborare cu specialiștii de la Facultatea de medicină veterinară din București, au pus la punct o metodă nouă de preparare pe scară industrială a unui produs, sinonim cu gamaglobulinele din alte țări. Noul preparat reprezintă un concentrat de anticorpi nespecifici și specifici (beta și gamaglobuline) obținut prin fracționarea unui amestec de ser normal, provenit de la un număr cit mai mare de bovine adulte, care în cursul vieții au venit în contact cu foarte mulți microbi și împotriva cărora și-au fabricat anticorpi. Amestecul unui cit mai mare număr de seruri de la cit mai multe bovine dă garanția unui produs cu un spectru larg de anticorpi eficace împotriva mai multor germeni.

Produsul, sub formă de lichid gălbui, ușor opalescent, se folosește în profilaxia și terapia unor boli de creștere a vițelor, provocate de infecțiile bacteriene sau virotice, producînd o imunitate pasivă antibacteriană, antivirală și antitoxică. Avînd o concentrație cu spectru larg de anticorpi, profilactic se inoculează intramuscular în doze individuale de 10—20 ml, la maximum 6—10 ore de la naștere. Se recomandă ca, în același timp, să se administreze și colostrul, încălzit la temperatura corpului.

Curativ, produsul se inoculează tot intramuscular, cite 1—2 ml per kg greutate vic, cu repetare în aceleași doze, după 2—3 zile. Pentru a se obține rezultate bune, se recomandă ca, odată cu gamaglobulinele, să se administreze și celelalte produse cu acțiune antiinfecțioasă, sau pentru susținerea generală a organismului.

Livrat în flacoane de 50 și 100 ml și păstrat la temperatura de 4°C—6°C și la întuneric, preparatul poate fi folosit timp de cel puțin un an de la data preparării. Înainte de folosire, sticlele vor fi bine agitate, iar pe tot timpul folosirii vor fi ferite de acțiunea directă a luminii și căldurii solare.

Concentratul globulinic din ser normal de bovine a fost pus în comerț, purtînd denumirea de „Imunoglobuline bovine nespecifice”.

Ținînd seama de faptul că acest produs nou se folosește pentru prima oară în țara noastră, I.C.V.B. Pasteur este întorsat să cunoască comportarea sa în practică, în care scop doarește să primească, din partea rețelei sanitare veterinare din țară, observațiile și constatările în urma aplicării sale.

Dr. Mircea ALBOIU
șef de secție
la I.C.V.B. „Pasteur”

Colțul apicultorului

LUCRĂRI DE IARNĂ ÎN STUPINĂ

În condițiile de climă din țara noastră, familiile de albine iernază, în mod obișnuit, în aer liber. În unele zone, mai reci, se practică însă iernarea în coșoc și cu totul izolat, în adăpost.

Indiferent de modul și locul unde iernază familiile de albine, apicultorul trebuie să supravegheze și să cunoască mercurul modul în care decurge iernarea, pentru a putea stabili măsurile de îndreptare, acolo unde este cazul. În perioada sezonului actual, familiile de albine se controlează periodic (o dată la 10 zile), iar spre sfîrșitul iernării, la 3—4 zile.

Cu ocazia executării acestor controale se identifică și familiile de albine care nu iernază normal. Cauzele cele mai frecvente de stări anormale se datoresc hranei insuficiente sau de proastă calitate, pierderii mătocii, umidității exagerate, pătrunderii șoarecilor, imbolnăvirii de diaree.

Stările anormale similare se stabilesc fără a deschide stupii, prin ascultarea directă a familiilor s-au cu ajutorul unui tub lung de cauciuc — ceea ce permite a aprecia intensitatea zumzetului produs de albine — și după cantitatea și starea albinelor moarte, găsite pe fundul stupilor. Astfel, dacă se aude un zumzet redus și uniform, înseamnă că albinele iernază bine — dacă zumzetul e slab sau foarte slab, asemănător cu foșnetul frunzelor uscate, rezultă că familiile sînt lipsite de hrană.

Completarea rezervelor de hrană se poate face cu miere, în faguri sau extrasă, cu pastă de zahăr în amestec cu miere sau cu sirop de zahăr concentrat. Hrănirea se face numai în încăperi încălzite.

Cînd completarea rezervelor de hrană se face cu faguri de miere, acestea se așează lingă ghemul de iernare, de o parte și de alta. Cînd se folosește mierea și pasta de zahăr cu miere, acestea se administrează sub formă de turte de 0,3—0,5 kg, învelite în tifon sau hîrtie parafinată, așezate deasupra ramelelor din ghemul de iernare. Siropul, călduț, se administrează albinelor în faguri, așezați lingă ghemul de iernare.

Ajutorarea familiilor de albine lipsite de hrană în timpul iernii se face în funcție de cantitatea rezervelor de hrană existentă în cuib, fiindu-se seama că necesarul de consum al unei familii mijlocii de albine este de cca. 0,700 gr lunar în octombrie, noiembrie și decembrie, de cca 1—1,5 kg în ianuarie și cite cca 2—3 kg în februarie și martie.

Existența pe fundul sau urdinișul stupilor a albinelor moarte, cu abdomenul umflat, precum și zumzetul puternic denotă că albinele sînt pe cale de a se imbolnăvi de diaree. În astfel de cazuri este absolut necesar să se asigure condiții pentru executarea zborurilor de curățire. Asemenea zboruri se efectuează în zile călduroase. În cazuri extreme se recurge la zborul de curățire în cameră.

Se întîmplă însă ca unele familii să-și piardă matca în timpul iernii. La control se constată un zumzet prelungit, neuniform în intensitate, plîngător. Pentru a înlătura aceste neajunsuri, familiilor rămase orfane li se vor da o matcă de rezervă, iernată în afara ghemului, sau se vor unifica cu un nucleu cu matcă.

O altă stare anormală o constituie excesul de umiditate, caracterizat prin prezența pe fundul stupilor a albinelor moarte mucegăite. Umiditatea excesivă se înlătură prin mutarea familiilor pe un loc însoțit și prin îmbunătățirea regimului de aerisire din interiorul lor.

Tot la control pot apare resturi de faguri, albine roase de șoareci sau chiar prezența acestora. În asemenea situații se deschide stupul afară, în stupină, se desface cuibul și se omoară șoarecii. Pentru a asigura iernarea în bune condiții, pe mai departe, este de dorit ca albinele să fie deranjate cit mai puțin.

Nicolae ARBORE
Gheorghe COMĂNESCU
Filiala A.C.A. Constanța

Am avut prilejul să răsfoim, de curând, câteva din planurile privind folosirea fondului funciar, în cooperativele agricole, în perioada 1969—1970 și în perspectivă. O primă constatare se desprinde chiar din simpla trecere în revistă a principalilor indicatori prevăzuți în documentele sus-amintite: în ansamblu, se constată o preocupare crescândă a organelor agricole, a specialiștilor din unități, pentru apărarea, conservarea și folosirea rațională a pământului. Este îmbucurător faptul că în unele județe, concomitent cu păstrarea și gospodărirea atentă a patrimoniului funciar existent se acordă atenție valorificării superioare a noi suprafețe în scopul măririi producției agricole. În județele Constanța și Teleorman, bunăoară, specialiștii se preocupă în mai mare măsură de aplicarea pe teren a proiectelor de organizare a teritoriului, asigurându-se o utilizare corespunzătoare a terenurilor. Au fost reduse suprafețele ocupate de drumurile de exploatare, s-au desființat pilcurile de arborete și tufișuri, suprafețele respective fiind redată în circuitul arabil, s-au îmbunătățit unele pășuni slab productive din zona de stepă. În județul Galați și în alte părți ale țării s-au executat lucrări de amenajare pe terenurile erodate, în pantă, și plantări de pomi și viță de vie pe suprafețele improprie culturilor de cîmp. Fonduri de investiții din ce în ce mai însemnate sînt îndreptate spre lucrările de îmbunătățiri funciare menite să contribuie la înlăturarea excesului de umiditate pe suprafețe importante, la ridicarea potențialului productiv al terenurilor nisipoase, sărăturate etc.

Există însă și fapte care atestă că

PLANURI DE CONSERVARE SAU DE... RISIPĂ A FONDULUI FUNCJAR?

- Acțiuni pentru valorificarea de noi terenuri
- Tendințe de micșorare a suprafeței arabile
- Mai multă atenție amplasării viitoarelor plantații de vii și pomi

în anumite județe, organele agricole, specialiștii și conducerile cooperativelor agricole, privesc cu multă superficialitate modul cum este gospodărit patrimoniul funciar. În unele din planurile despre care vorbeam la început se solicită... nici mai mult nici mai puțin scăderea importantă a terenurilor arabile și trecerea lor la alte categorii, fără a se acorda, la nivelul unităților cooperatiste și județului, atenția cuvenită recuperării de noi suprafețe. Exemplele nu lipsesc. În județul Bihor, cifrele din planul de folosire a pământului indică, pentru anul 1971, o scădere a arabilului de 1138 ha; în schimb se prevede creșterea suprafeței de pășuni

și de livezi. Este cunoscut însă faptul că în acest județ se execută în prezent, atît pe Valea Ierului cît și în alte zone lucrări de desecări menite să redea circuitului arabil însemnate suprafețe. Și totuși, organele agricole locale solicită micșorarea acestei categorii de terenuri. Se întîlnesc și alte aspecte nedorite. Uneori se înființează, fără să existe, în prealabil aprobările necesare, plantații de pomi și vie pe terenurile arabile, apte pentru culturile de cîmp. Astfel în județul Olt se solicită pentru 1971 scăderea arabilului cu 1100 ha, și creșterea suprafeței de vie și pomi cu 670 și, respectiv, 430 hectare. Cel care vizitează unitățile cooperatiste din județul amintit poate constata, în unele locuri, cum via și pomii cuceresc din ce în ce mai mult suprafețele plane. La fel în unele cooperative agricole din județele Dimbovița, Vîlcea, Vaslui și altele.

Cum se poate explica faptul că în județele amintite în loc să se extindă suprafața arabilă se micșorează? După aprecierea noastră există o singură justificare. Este mult mai ușor pentru direcțiile agricole județene și specialiștii din cooperative să meargă pe linia de cea mai ușoară rezistență, cerînd micșorarea arabilului în loc să acționeze pentru păstrarea patrimoniului existent și găsirea unor surse de sporire a producției, prin valorificarea de noi terenuri arabile.

Există și situații cînd unitățile cooperatiste nu se interesează de întreținerea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, din

În primăvara anului viitor, cooperativa agricolă din Tulnici, județul Vrancea, va planta, pe terenuri în pantă, 50 ha cu pomi și vie. În fotografie, o parte din membrii consiliului de conducere a cooperativei stabilind ultimele detalii ale planului privind valorificarea superioară a suprafeței respective.

Foto: C. DUMITRU

care cauză o suprafață însemnată nu poate fi cultivată cu plante de cîmp. Astfel, unele cooperative agricole din zona Făgărașului, deși au întocmit lucrări de organizare a teritoriului și de desecări, nu exploatează în mod corect amenajările existente, ceea ce face ca o mare parte din teren să fie afectat de excesul de umiditate.

Nu trebuie uitat că patrimoniul funciar constituie un bun național. Țările agricole sînt datorate să-și prezinte în planurile de folosire a terenului, măsuri pentru păstrarea și sporirea suprafeței agricole, deosebit a celei arabile. Fiecare porțiune de teren trebuie să fie folosită cît mai rațional în funcție de condițiile naturale și cerințele economice. Se impune ca organele agricole din județele vizate, și din altele în care se mai întîlnesc situații similare, să revizuiască cifrele privind folosirea pământului, să sprijine cooperativele agricole în aplicarea tuturor măsurilor menite să contribuie la gospodărirea cît mai rațională a pământului.

Ing. N. FLORIAN

PE BALOTA ȘI ÎN ÎMPREJURIMI

Livezi și podgorii la vîrsta împlinirilor

Cine ar fi crezut, cu ani în urmă, că Balotei o să i se potrivească o dată și o dată versurile „Pe-un picior de plai / Pe-o gură de rai...”, cu care începe balada Miorița? Cu siguranță că nimeni! Pămînt sterp, povîrnit și parcă frămîntat de o ciudată viață, lipsită de simțul oricărei armonii, Balota se contorsionase în forme geometrice, bizare. În afara albului zăpezii și a unei fulgurante inverziri în martie, dealul cunoștea nouă luni pe an o culoare nedefinită, de obială imată.

Doar calea ferată traversa acest dezolat peisaj. Trenurile, fie că erau de marfă sau de persoane, cu mers de accelerat sau de rapid, opreau obligatoriu pe coama dealului, netezită de constructorii căi ferate. Și, cu toate că garniturile erau minuțios verificate la ucare ca și la coborîș, cu toate că numărul frînurilor și al locomotivelor era sporit, Balota devora trenuri și oameni de cîteva ori pe an.

Aceasta era, deci, Balota și părea că așa o să rămînă. Cutezanța de acum vreo șase-sapte ani a țărănilor cooperatori din Ghelmeșoiaia, care înfipseaseră hîrlețele într-un ponor mărginaș, mai ospitalier, mai puțin dur, răsucit și inclinat, și plantaseră spre poalele lui vreo 35 de hectare cu pomi, fusese repede sancționată. Pomii refuzau să crească, ba parcă deveneau tot mai firavi și prindeau să se usuce. După doi ani de la plantare, livada a fost preluată de întreprinderea agricolă de stat Dealul Viilor.

Cu puteri evident mai mari decît ale cooperativei, întreprinderea a izbutit să redrezeze livada ale cărei prime șapte hectare au și intrat pe rod. Concomitent s-a trecut la transformarea

întregii Balote într-o întinsă plantație. „Bani aruncați” — au spus atunci feroviarul și țărăni de prin partea locului. Sînt aceeași oameni care se miră astăzi cum de au crescut rîndurile de pomi pe un sol care nu pria nici pirului, plantă în stare să vegeteze și în drum.

Suprafața de livadă de diferite vîrste a ajuns la 375 de hectare și va continua să crească. Se vor planta circa 300 de hectare pe Bîrda, vreo 220 la Jidoștița. Pe aproape 200 de hectare pomii vor fi plantați în sistem intensiv. Astfel, Balota și împrejurimile ei vor deveni o zonă mare producătoare de fructe, îndeosebi de prune și mere, dar și de vișine, pere, nuci, toate speciile de pomi găsind în depresiunea Severinului un microclimat de tip mediteranean, ideal pentru pomicultură. Ca și pentru vie, de altfel, a cărei suprafață, ajunsă la 832 de hectare se va extinde și în viitor, acoperind dealurile dinspre Erghevița care, și ele sînt tot de neîmblînzita Balota de altădată și de Stîrmina, soră gemă a celei dintîi, fiind, de fapt, clinuri și pripoare ale acestora. Suprafața ocupată cu soiuri producătoare de struguri de masă atinge 550 de hectare, iar pe 430 de hectare vița de vie este irigată. De la plantațiile de vie și pomi pe rod întreprinderea realizează beneficii importante.

Transformarea unor dealuri aride, sterpe, în vii și livadă exprimă forța agriculturii de stat, capacitatea ei de a valorifica un sol ce-și găsea mai degrabă ambianța într-un cadru selenar decît teluric. Ca unul care am copilărit pe aceste locuri și le cunosc bine, îmi este lesne să înțeleg la adevăratele lor dimensiuni greutatea

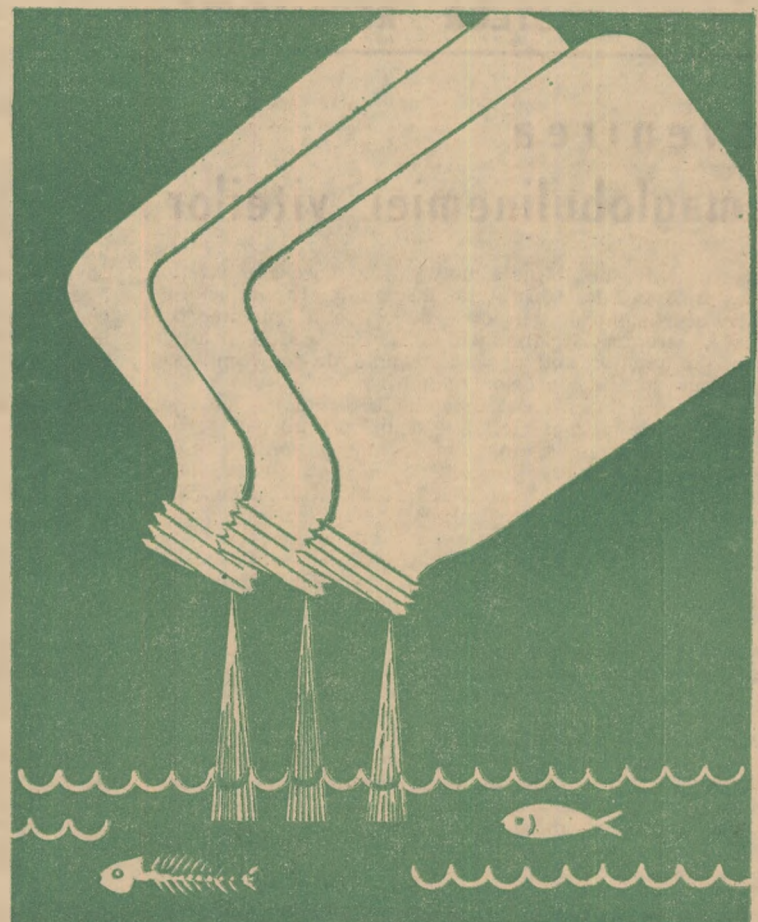
ce au trebuit să fie învinse și însemnătatea aducerii Balotei și împrejurimilor ei în circuitul agricol, în șuvoiul în continuă creștere al economiei naționale. Pe temeiul acestei cunoașteri îmi exprim părerea că investițiile în sol trebuie să fie continuate cu investiții în instalații de prelucrare și de conservare a producției. Anul trecut, circa 40 de vagoane de must produse pe Dealul Viilor au fost aduse pentru continuarea prelucrării și depozitare la întreprinderile agricole de stat Corcova, Segarcea, Giubega, ultimele două situate la peste 150 de kilometri de locul de producție. Alte 40 de vagoane de vin au fost depozitate în unitate în condiții necorespunzătoare și numai circa 25 de vagoane au avut parte de o adăpostire relativ bună. O cramă modernă la I.A.S. Dealul Viilor unde să fie depozitat, eventual, și o parte din vinul produs de întreprinderile agricole de stat Timna și Rogova se impune cu necesitate, credem noi.

Și pentru a nu se întîmpla peste doi-trei ani cu fructele ce se petrece astăzi cu vinul și strugurii de masă, e bine să nu se aștepte intrarea pe rod a livezilor și să se studieze de pe acum eficiența economică a unor șoproane de sortare, cupatoare de uscat, silozuri de păstrare.

Construcțiile amintite constituie o condiție indispensabilă pentru ca valoarea investiției să fie recuperată sigur, într-un timp cît mai scurt. Oricum, cu sau fără aceste construcții, neîmblînzita Balota a fost supusă, reintrînd în actualitate. În optimista și dinamica noastră actualitate socialistă.

M. CALIANU

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII INSPECȚIA DE STAT A APELOR

**NU ARUNCAȚI resturi de substanțe fitofarmaceutice și
NU SPĂLAȚI aparatul pentru stropit, în cursurile de apă!**

OBLIGAȚII RECIPROCE ÎN BUNA GOSPODĂRIRE A PĂDURILOR

Pădurile, bun al întregului popor, ocupă în prezent 27 la sută din fondul funciar al țării, reprezentând o însemnată bogăție naturală.

După cum se știe, punerea în valoare a masei lemnoase — principalul produs al pădurilor — se face de ocoalele silvice. Cu acest prilej se determină volumul de exploatare și sortimentele ce vor rezulta, se stabilesc totodată condițiile tehnice și silvice care trebuie respectate la exploatare. Modalitățile de executare a exploatării ca și regulile tehnice silvice necesare pe toată durata acesteia sunt stabilite de condițiile fundamentale cunoscute sub denumirea de reguli de exploatare; ele prevăd obligațiile ce revin ambelor părți — ocoalelor silvice și unităților de exploatare — concretizate, în ultimă instanță, în contracte.

Cum sunt respectate prevederile cuprinse în aceste contracte? În general, există bune relații între cei doi parteneri. La cele mai multe unități, exploatarea parchetelor se face cu respectarea termenelor și epocilor admise, ceea ce contribuie la reînținerirea arboretelor, în felul acesta regenerarea pădurilor realizându-se cu minimum de cheltuieli. Se cunoaște că, în numeroase situații, procesul de regenerare a unor specii se poate asigura numai pe cale naturală, tăierile de regenerare constituind, în acest scop, principalul mijloc. Rezultate bune în această direcție au obținut inspectoratele silvice Ilfov, Argeș, Vaslui, Prahova, Mureș, Maramureș și altele.

Există însă situații când, mai ales din cauza nerespectării obligațiilor contractuale, producția silvică suferă. Aspectele ivite pe teren sunt multiple. Unele unități de exploatare, cum sînt C.E.I.L.

• CUM SÎNT RESPECTATE PREVEDERILE CONTRACTUALE? • DEFECTIUNILE DE EXPLOATARE INFLUENȚEAZĂ ÎN RĂU REGENERAREA NATURALĂ • LEGĂTURA STRÎNSĂ ÎNTRE OCOALELE SILVICE ȘI UNITĂȚILE DE EXPLOATARE

Sebeș, Caransebeș și Turnu-Severin, de exemplu, nu respectă întocmai modul de amplasare a parchetelor, la care s-a convenit, invocînd motive lipsite de temei. La unitățile de exploatare din Tg. Secuiesc, Baia de Aramă, Argeș, Orăștie, Stîlpeni, Vrancea și Brezoi, datorită slabei organizări a procesului de exploatare în parchete s-a depășit timpul afectat lucrărilor, prin scoaterea cu prioritate a sortimentelor de bușteni, ceea ce a făcut ca lemnul de foc sau de lucru, mai puțin valoros, să rămînă în pădure multă vreme, fiind, în majoritatea cazurilor degradat. De multe ori ritmul activității în exploatare este neuniform, ajungîndu-se astfel la „virfuri” de asalt în preajma epocii de restricție (vara) adică tocmai în perioada cînd pericolul de prejudiciere a regenerării pădurilor și de degradare a lemnului este mai mare. În alte situații, din cauza exploatării neraționale, în timpul verii rămîn peste puieți arbori doborîți sau părți din aceștia, reducînd procesul regenerării naturale. S-au întîlnit astfel de situații la U.I.L. Tg. Secuiesc, Băbeni, Tg. Jiu, Iași și altele.

Ar mai fi de menționat și alte laturi negative privind legătura și colaborarea ce trebuie să existe între unitățile de exploatare și ocoalele silvice. Astfel, unii conducători ai unităților de exploatare manifestă tendința, prin derogare de la legislația în vigoare și de

la regimul stabilit în predarea parchetelor, de a revendica de la sectorul silvic, sub diferite prețuri, lipsurile de masă lemnoasă determinate de o inventarieră eronată, sau risipa de lemn în exploatare.

Nu este mai puțin adevărat că sînt și situații în care personalul unităților de exploatare, deși obligat de instrucțiunile în vigoare să participe, în cadrul unor echipe mixte, la controlul în parchete, se sustrage de la obligația ce-i revine, aceasta constituind, de cele mai multe ori, cauza pentru care se tergiversează plata prejudiciilor și prevenirea acestora.

Există posibilități pentru înlăturarea deficiențelor semnalate astfel încît să se asigure o cît mai bună utilizare a patrimoniului forestier. De altfel, acest deziderat este înlesnit și de noua formă de organizare a sectorului silvic, care răspunde de gospodărirea rațională a pădurilor, separat de unitățile de exploatare, în competența cărora cad recoltarea și justa folosire a masei lemnoase. În felul arătat se asigură raporturi de mai mare principalitate în stabilirea, estimarea și predarea masei lemnoase ce urmează să se taie anual, astfel ca cerințele economiei naționale să fie satisfăcute în condiții optime. De menționat că se constată o creștere continuă a valorii produselor obținute dintr-un metru cub de masă lemnoasă, valoare care, în 1969, a depășit pe cea a anului 1950 de circa 6 ori; de asemenea, indicii de lemn de lucru la fag, de exemplu, a atins 69 la sută în 1969, față de numai 27 la sută în 1951.

Pentru ridicarea pe o treaptă superioară a calității exploatărilor se cere însă din partea inginerilor, tehnicienilor și muncitorilor de la unitățile silvice o atenție deosebită în respectarea regulilor tehnice silvice, în urmărirea îndeplinirii obligațiilor ce revin unităților de exploatare, astfel încît să se prevină prejudiciile și să se mărească proporția suprafețelor regenerare naturale, împăduririle ținînd astfel pas cu ritmul tăierilor.

Ing. C. ACHIMESCU

Direcția fond forestier
din Departamentul silviculturii

„Coloane”... verzi.

Foto : NIC. NICOLAESCU

OPINII

Producerea semințelor forestiere selecționate

Ca și în alte domenii ale producției vegetale, majorarea resurselor de lemn, în cadrul aceluiași fond forestier, se poate înfăptui acționînd fie asupra principalelor condiții de mediu, prin măsuri culturale (pregătirea solului, îngrășămintele, irigare etc.), fie asupra patrimoniului ereditar al arborilor, ameliorîndu-le însușirile silvo-productive.

Se poate afirma că, din punct de vedere economic, folosirea în cultură a materialului (semințe, butași) genetic ameliorat este, în ansamblu, mai avantajoasă decît măsurile culturale care sînt costisitoare și necesită, ca urmare a efectului limitat de timp, investiții periodice reînnoite.

Introducerea în cultură a materialului de împădurire ameliorat este subordonată organizării producerii de semințe, în baze seminologice științifice organizate și rațional exploatate.

În ultimul deceniu s-au realizat progrese importante în producerea semințelor ameliorate, în domeniul silviculturii. Astfel, prin cartarea seminologică a tuturor pădurilor țării s-au selecționat cele mai valoroase arborete și s-au delimitat ca surse de se-

mințe. În total, s-au selecționat 399 arborete, ca surse de semințe de categoria A, pe suprafața de 9291 ha, din care 70 la sută de rășinoase. Un important pas înainte spre producerea semințelor cu valoare genetică mai ridicată, ca rezultat al selecției individuale și hibridării intra sau interspecifice, s-a făcut prin crearea a peste 200 ha plantaje (livezi speciale) pentru producerea semințelor de specii repede crescătoare, cu valoare economică ridicată, în ceea ce privește utilizarea în cultură a semințelor, s-a îmbunătățit controlul calității lor în laboratoare specializate.

Progresele menționate, rod al activității Institutului de cercetări, studii și proiectări silvice, sprijinit de unitățile din producție,

au creat premisele trecerii la o etapă calitativ superioară. În acest scop, programul de cercetare privind producerea semințelor forestiere ameliorate preconizează crearea a încă 850 ha plantaje de clone și descendente, din care 515 ha de rășinoase. Pînă cînd plantajele vor începe să producă recolte comercializabile, sămînța necesară se va recolta din arborete.

În vederea trecerii treptate la utilizarea în cultură a semințelor ameliorate, paralel cu punerea în aplicare a programului de cercetare, se impun după opinia mea unele măsuri tehnico-organizatorice. Este vorba de transformarea, în următorii cinci ani, a arboretelor surse de semințe în rezervații de semințe propriu-zise și de dotarea

ocoalelor silvice cu scări de urcat în arbori, condiție obligatorie pentru ca semințele produse în rezervații să poată fi recoltate. De asemenea, este necesară modificarea actualelor instrucțiuni de recoltare, prelucrare, păstrare și utilizare a semințelor forestiere — modificare impusă de schimbările structurale intervenite în ultimii 10 ani în organizarea bazelor seminologice — și înzestrarea sectorului cu utilaje și instalații noi (uscătorii moderne de conuri, depozit frigorific de păstrare a semințelor etc). Totodată, va trebui efectuat un control eficace al identității genetice în cadrul unui sistem național de certificare a semințelor forestiere.

Punerea în aplicare a măsurilor preconizate în domeniul producerii și utilizării în cultură a semințelor cu însușiri ereditare silvo-productive superioare va determina obținerea unor importante sporuri de masă lemnoasă.

Dr. ing. Val ENESCU
Institutul de cercetări,
studii și proiectări
silvice

AFLĂM DE LA A.G.V.P.S.

Una din acțiunile principale desfășurate de A.G.V.P.S. pentru îmbunătățirea condițiilor de pescuit sportiv o constituie repopularea unor cursuri de apă cu icre embrionate, puieți sau reproducători. Merită relevate, în această privință, rezultatele obținute în apele din zona de munte, unde s-au deversat aproape 4100000 puieți de păstrăv. Asociațiile județene Brașov, Hunedoara, Maramureș, Suceava, Covasna, Neamț, Argeș și Sectorul I București și-au realizat în întregime sarcinile de plan.

În apele de șes, curgătoare și stătătoare, anul acesta s-au făcut repopulări cu icre embrionate de plătică și șalău, alevini de clean și mreană și pești fitofagi sub formă de larve. În bazinele

asociațiilor județene Bacău, Constanța, Dolj, Ilfov și Teleorman au fost introduse, în diferite surse de apă, 2800 de cuiburi de icre embrionate de plătică și șalău. În riurile din zona colinară s-a continuat, în 1969, deversarea alevinilor de clean și mreană.

În scopul ridicării calității piscicole a bazinelor stătătoare de la șes s-a extins, în acest an, popularea acestora cu pești fitofagi, utilizîndu-se larve în vîrstă de 4—5 zile. Astfel, s-a reușit să se achiziționeze și să se deverseze în bazinele asociațiilor județene Dolj, Cluj, Argeș, Ilfov, Olt, Gospodăria lacuri București, cantitatea de 330000 de larve.

Pentru îmbunătățirea condițiilor de pescuit sportiv, o importanță deosebită o reprezintă repopularea bazinelor stătătoare de șes și a riurilor mari, deversîndu-se în acestea, în anul în curs, 156000 kg de pește, de diferite specii. Această acțiune a început la unele asociații județene încă din septembrie, terminîndu-se în partea a doua a lunii noiembrie.

Casa de cultură a sindicatelor din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, recent dată în funcțiune.

Foto : AGERPRES

Cînd abuzul și necinstea își dau mîna cu lipsa de vigilență

Am asistat, de curînd, la Tribunalul județean Vrancea la un proces în care inculpații se făcuseră vinovați de sustragerea unor materiale din ograda unei brigăzi a cooperativei agricole din care fac parte. Lucrurile erau mărunte în aparență, iar cei prezenți în sală mai mult făceau haz de necazul celor situați în afara legii. Discutînd însă după proces cu tov. Constantin Dragnea, vicepreședinte al tribunalului, interlocutorul nostru a subliniat că, din cele constatate în ultima vreme, ori de cîte ori sînt judecate cazuri de lezare a avutului obștesc faptele demonstrează că la mijloc nu e vorba numai de lipsa de educație a unor oameni ce caută să-și însușească unele bunuri fără să muncească, ci și de o flagrantă încălcare a îndatoririlor ce revin conducătorilor unităților agricole și comitetelor sindicatelor de a asigura paza bunurilor asupra cărora au obligația de a veghea.

Neglijența în transportul la vreme al produselor, neasigurarea pazei lor, atitudinea de nepăsare față de acestea, generează, într-adevăr, mai întotdeauna, în mintea unor indivizi certați cu regulile vieții noastre noi, socialiste, ideea de a se face stăpîni pe bunuri pentru care în mod firesc ar trebui să muncească sîrguincios.

Dar, să relatăm cîteva din cazurile judecate la Tribunalul Vrancea, în ultimele luni.

Pentru... șantierul propriu

Pe la mijlocul lunii noiembrie anul trecut, unul din lucrătorii sezonieri angajați pe un șantier de construcții la I.A.S. Odobești, s-a gîndit că n-ar strica să ducă acasă, pentru nevoi proprii, niște cherestea ce se găsea din belșug la locul lui de muncă. Zis și făcut. Cum a venit seara, a făcut rost de căruță și a transportat o grămadă de scînduri. Acesta a fost doar începutul. Fiindcă, în continuare, Constantin Gorciu a sustras numeroase bile-manele, cărămizi, fier-beton, diferite unelte (o lopată, un ciur din plasă de sîrmă pentru cernutul nisipului, o țargă etc.), apoi lemne de foc și deșeuri. Concubina lui Gorciu, pe nume Tudora Elenoiu a recunoscut deschis la anchetă că „soțul“ ei aducea nestîngerit astfel de lucruri de pe șantier.

Procesul s-a încheiat prin condamnarea făptașului la un an închisoare. Dar nici pînă azi nu s-a lămurit cum a fost posibil ca hoțul să tot tragă căruța pe locul construcțiilor și să ridice — cum s-a văzut — diferite materiale. Nu exista paznic? Iar dacă exista și cumva a înlesnit sustragerile, de ce s-a tras cu buretele peste vina acestuia,

vină echivalentă cu complicitatea? O întrebare și pentru comitetul sindicatului din I.A.S.: de ce nu a dezbătut deficiențele constatate, astfel încît să fie trase concluziile cuvenite de către membrii tuturor grupelor sindicale?

...Niște arcuri de somieră

Intr-o seară din primăvara acestui an, doi bicicliști intrau în goana mare în Focșani. Unui paznic contractual i s-a părut suspectă graba celor doi și a atras atenția unui milițian care i-a oprit pe bulevardul București.

- Cum vă numiți?
- Gheorghe Miu.
- Vasile Turbatu.
- Și ce-aveți în sacii ăștia de pe biciclete?

— Păi... niște arcuri pentru somiere. Le-am cumpărat de la București, a răspuns primul.

Cînd colo, în loc de arcuri se aflau colaci de sîrmă galvanizată pe care erau prinși numeroși cîrcei de viță de vie. La anchetă s-a constatat că cei doi hoți, după ce petrecuseră pînă în zori la o nuntă, se opriseră în via fermei a 10-a a I.A.S. Odobești, în apropiere de comuna Cîmpineanca, de unde, folosind o secură și un clește, au scos sîrma de pe 15 rînduri de șpalieri pe o lungime de 135 de metri.

De subliniat că amîndoi erau recidiviști în materie penală, fiind condamnați pentru diferite potlogării comise în satul Răstoaca din comuna Milcovul, dar după o vreme grațiați.

De data aceasta au primit cîte doi ani închisoare și cîte doi ani interdicție.

Pe bună dreptate s-a putut întreba, în cursul procesului, și judecătorul, cum a fost posibil ca, în plină zi, doi necunoscuți să intre într-o vie din imediata apropiere a caselor din Cîmpineanca și să ridice sîrma de șpalieri, operație care a necesitat, firește, destule ore de „lucru“...

Ca din propria-i vie...

Alteori însă părtași cu cei necinștiți se dovedesc a fi chiar unii oameni cărora li s-a dat o muncă de încredere. Așa stau lucrurile cu șeful de echipă Ion Răuță de la cooperativa agricolă din Găgești, care nici mai mult nici mai puțin, a dat dispoziții unul cooperativator, Pamfil Teodor, să încarce două bene cu struguri — circa 1200 de kilograme — și să-i predea la un centru al întreprinderii vinalcool, în contul contractului mamei sale, Ioana V. Răuță. La interogatoriu, în loc să-și recu-

noască fapta, șeful de echipă a căutat să-l facă... vinovat pe un brigadier vîticol, Ion Munteanu, care, s-ar fi dus acasă la bătrîna Răuță spre a împrumuta o „morișcă“, făgăduindu-i că o să predea struguri din via C.A.P. în contul datoriei ei (pentru struguri culeși de pe lotul în folosință).

Concluzia? Ion Răuță și șeful de atelaj Pamfil Teodor au primit cîte un an și 4 luni închisoare, iar Ioana Răuță, 8 luni de închisoare.

„Mină caii, Nae!...“

Cîteodată nu lipsa de vigilență cauzează abuzurile și potlogăriile, ci lipsa de educație, alimentată de păreră că poate... fapta nu va fi dovedită.

Așa a gîndit și Nicolae Popici din comuna Trifești, care într-una din zile s-a suit în șareta pe care o lăsase la poarta locuinței sale Ion Ene, economist la ferma Nr. 13 din Trifești a I.A.S. Panciu, și dus a fost... Numai că un astfel de furt poate fi extrem de ușor reperat, așa cum s-a întîmplat și de data aceasta.

Judecătorii, cum e firesc, n-au ținut seama de „explicația“ hoțului, cum că ar fi fost beat și, pentru a se „trezi“ de-abinelea i-au... recomandat 2 ani de închisoare și doi ani de interdicție.

Există și cîte un netată

În sfîrșit, ca să încheiem relatările de față, vom mai nota și cazul petrecut în toamna acestui an la ferma nr. 14 a I.A.S. Cotești, în cadrul căreia doi muncitori sezonieri — Coman Stîngă și Florică Apostache — ajutați de un flăcăiandru au încercat într-o căruță 336 kilograme de porumb știuleți adunați în gramezi pe o tarla și au pornit-o spre casă.

De data aceasta, ce e drept, nu se mai poate vorbi de lipsă de pază, întrucît răufăcătorii au fost prinși de însăși șefa fermei, Tinca Dobre și de doi paznici care efectuau un control pe cîmp cu motocicletele.

Se poate vorbi însă de atitudinea unui părinte ca Stîngă Coman, care n-a ezitat să-l primească făptaș la „lucru“ pe însuși feciorul său, Dumitru Stîngă, pe care ar fi fost dator, dimpotrivă, să-l educe, ferindu-l de neguroasele tentații ale lezării avutului obștesc. Ne întrebăm cu ce inimă îl privește acum tatăl (care a primit doi ani închisoare, ca și celălalt făptaș, Florică Apostache, de altfel), pe fiul său Dumitru, care în loc să-și vadă de școală, își petrece un an la închisoare?

— Noi, ne spunea tov. Constantin Dragnea, vicepreședintele Tribunalului Vrancea, întreprindem, sub auspiciile Asociației juriștilor, numeroase acțiuni, în comunele județului, pentru popularizarea legilor țării, dînd cu acest prilej consultații juridice celor ce ne solicită sprijinul. Dar sînt pe deplin convins că am fi mult ajutați dacă în munca de educare a oamenilor s-ar face mai mult simțită activitatea de îndrumare a consilierilor de conducere în cooperativele agricole, de consiliile de administrație în I.A.S., ca și de comitetele sindicatelor, în unitățile agricole de stat.

Păreră la care subscriem întrutotul.

AI. RAICU

Breviar juridic

GESTIONAR — GESTIUNE (I)

După cum se știe, recent a apărut Legea nr. 22 (18 noiembrie 1969) privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor organizațiilor socialiste. Intrucît în unitățile agricole socialiste există numeroase funcții care implică gestionarea de bunuri, ne propunem să ne ocupăm de cîteva aspecte ale acestei probleme.

În sensul legii, gestionar este orice angajat al unei organizații socialiste care are ca atribuții principale de serviciu primirea, păstrarea și eliberarea de bunuri aflate în administrarea, folosirea sau deținerea, chiar temporară, a unei organizații socialiste, indiferent de modul de dobîndire și de locul unde se află bunurile. Pentru a fi gestionar este necesar ca angajatul să aibă vîrsta de 21 de ani, să fi absolvit școala generală sau o școală echivalentă, avînd și cunoștințele necesare pentru a îndeplini această funcție. Pentru anumite gestiuni mai importante, la indicația ministerului sau a altui centru se condiționează ca gestionarul să posede în mod obligatoriu liceul sau o școală profesională în specialitatea corespunzătoare gestiunii, ori o școală echivalentă, la care se adaugă condiția de a avea un anumit stagiu ca gestionar.

Deși, după cum am văzut, vîrsta pe care trebuie să o aibă un gestionar este de 21 de ani, ministerele și celelalte organe centrale pot stabili anumite categorii de gestiuni pentru care funcția de gestionar poate fi îndeplinită și de cel care a împlinit vîrsta de 18 ani.

Trebuie menționat în mod deosebit că noua reglementare prevede că nu poate fi angajat sau trecut în funcția de gestionar cel condamnat pentru săvîrșirea vreunei dintre infracțiunile prevăzute în mod expres într-o listă anexă la lege, chiar dacă respectivul a fost grațiat. Astfel de cazuri se referă la cei condamnați pentru infracțiuni contra securității statului, contra păcii și omeniilor, pentru delapidare, remunerare nejustă, neglijență și abuz în serviciu, dare și luare de mită, furt, tâlhărie, abuz de încredere, gestiune frauduloasă, înșelăciune, tănuire și distrugere în paguba avutului obștesc și a persoanelor fizice.

Se cuvine să precizăm că, prin săvîrșirea infracțiunii se înțelege comiterea uneia dintre faptele prevăzute expres în lege, din care o parte le-am enumerat mai sus, pe care legea penală le pedepsește ca infracțiune consumată sau ca tentativă, precum și participarea la comiterea acesteia ca autor, instigator sau complice. De aici reiese și obligația tuturor organizațiilor socialiste să ceară organelor miliției relații cu privire la antecedentele penale ale celor ce urmează să fie trecuți sau sînt trecuți în funcția de gestionar. Pentru actualii gestionari, dacă nu s-au solicitat aceste relații, este indicat să fie cerute cît mai repede.

În același timp, este necesar ca cel ce urmează să fie angajat sau trecut în funcția de gestionar să prezinte o dovadă eliberată de organizația socialistă unde a fost anterior încadrat, din care să rezulte dacă a produs pagube avutului obștesc, natura acestora și dacă ele au fost acoperite. Dovada se va elibera în termen de cel mult 10 zile și la cererea unității în care respectivul urmează a fi angajat sau trecut ca gestionar.

Cînd sînt mai mulți gestionari legea prevede că angajarea sau trecerea în munca de gestionar a unei persoane se face numai cu asentimentul celorlalți gestionari, gestiunea fiind solidară.

Noua lege mai stabilește ca interdicție pentru conducătorii organizațiilor socialiste, pentru angajații cu atribuții de control financiar, precum și pentru contabilii (cu excepția acelor care sînt încadrați în unități mici, determinate de ministere și celelalte organe centrale) să facă operațiuni de primire, păstrare și eliberări de bunuri.

Vasile BRĂILOIU
consilier juridic șef

DIN PROGRAMUL DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE

pe săptămîna 14 — 20 decembrie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 6,00; 11,00; 17,00; 20,00; 24,00; 2,00; 4,00; programul II: 14,00; 23,00; 0,55; programul III 19,30. *In fiecare zi de lucru:* programul I: 5,00; 6,00; 9,00; 10,00; 11,00; 17,00; 18,00; 20,00; 24,00; 2,00; 4,00; programul II: 6,05; 12,00; 14,00; 21,00; 23,00; 0,55; programul III: 18,00.

RADIOJURNAL: Duminică: programul I: 7,00; 13,00; 22,00; *In fiecare zi de lucru:* 7,00; 13,00; 16,00; 22,00; programul II: 7,00; 16,00.

EMISIUNE PENTRU SATE

Duminică, programul I: Ora satului — 7,15. *In fiecare zi de lucru:* programul I: Jurnal agrar — 5,30; La ordinea zilei în agricultură — 19,20. **TEATRU LA MICROFON**

DUMINICA: programul I: 21.15 — Teatru scurt. Premiera: „Jertfa” de Esko Korpilinna (Finlanda).

LUNI: programul I: 20.45 — Teatru document. Premieră: „Crimă fără pe-deapsă” de Ionel Hristea și Adriana Onofreț.

MARTI: programul III: 21.30 — „Lecția” de Eugen Ionescu.

MIERCURI: programul II: 20.15 — „Podul lui Albert” de Tom Stoppard.

VINERI: programul II: 10.00 — Matineu teatral: „Copacii mor în picioare” de Alejardo Cassona

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICA: Muzică populară: programul I: 6,05; 7,45; 11,15; 20,10; 22,30; programul II: 15,00; 18,30. Muzică ușoară și de dans: programul I: 7,10; 8,10; 9,42; 13,15; 14,00; 15,00; 18,50; 19,20; 20,25; 21,49; 23,00; 23,30; 0,03—5,00; programul II: 6,00; 8,12; 14,30; 15,45; 17,00; 19,00; 22,50; programul III: 23,00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,05; 10,05; 12,30; 13,45; 16,20; 17,30; 20,10; programul II: 6,00; 9,00; 14,03; Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,05; 7,15; 8,30; 10,50; 12,00; 13,22; 18,30; 20,25; 21,20; 21,35; 23,30; 0,03—5,00; programul II: 7,10; 9,30; 11,25; 14,30; 16,45; 17,00; 20,50; 22,00; programul III: 17,00.

MARTI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,05; 10,05; 12,30; 13,45; 14,50; 16,20; 17,30; 20,10; programul II: 6,00; 9,00; 14,03. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,05; 7,15; 8,30; 10,50; 12,00; 13,22; 18,30; 20,25; 21,20; 21,35; 23,30; 0,03—5,00; programul II: 7,10; 11,30; 15,30; 17,00; 21,45.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,05; 10,05; 12,30; 13,45; 14,50; 16,20; 17,30; 20,10; programul II: 6,00; 9,00; 11,00; 14,03. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,05; 7,15; 8,30; 11,05; 12,00; 13,22; 18,30; 20,25; 21,35; 23,00; 0,03—5,00; programul II: 7,10; 14,30; 15,30; 17,00; 22,20; programul III: 16,55.

JOI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,05; 10,05; 12,30; 13,45; 16,20; 20,10; 22,30; programul II: 6,00; 9,00; 11,00; 14,03. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,05; 7,15; 8,30; 10,30; 11,05; 12,15; 13,22; 14,00; 16,50; 18,30; 20,25; 21,20; 21,35; 22,50; 0,03—5,00; programul II: 7,10; 11,00; 15,00; 17,00; 21,50.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,05; 10,05; 12,30; 13,45; 14,50; 16,20; 17,35; 20,10; programul II: 6,00; 9,00; 14,03. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,05; 7,15; 8,30; 10,30; 11,05; 12,15; 13,22; 18,30; 20,25; 21,20; 21,35; 22,30; 23,00; 0,03—3,00; programul II: 7,10; 11,45; 12,15; 13,00; 14,30; 15,30; programul III: 17,25.

SIMBATA: Muzică populară: programul I: 5,05; 6,05; 12,30; 16,20; 17,20; programul II: 6,00; 9,00; 11,00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,05; 7,15; 8,30; 10,05; 11,05; 12,15; 13,22; 18,30; 20,10; 20,25; 21,20; 21,35; 22,30; 0,03—6,00; programul II: 7,10; 10,30; 11,30; 12,15; 17,35; 22,30; programul III: 21,00

TELEVIZIUNE

DUMINICA: Programul I: 8.45 — Deschiderea emisiunii. Matineu duminical pentru copii și tineretul școlar; 10.15 — **ORA SATULUI, Din cuprins:** ● Din 7 în

7 zile — știri și reportaje din agricultură ● „Partea de răspundere a fiecăruia” — reportaj despre dezvoltarea și apărarea avuției obștești în cooperativele agricole de producție ● Muzică populară; 11.05 — Concert simfonic; 12.00 — De strajă patriei; 12.35 — Emisiune în limba maghiară; 13.25 — Închiderea emisiunii de dimineață; 16.30 — Realitatea ilustrată. Invitatul emisiunii — Liviu Ciulei. Invitatul d-sale — George Ivașcu; 19.00 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 19.20 — Noutăți cinematografice; 19.45 — Desene animate; 20.00 — „Hora Staccato” (Interviuziune); 20.30 — Film artistic: „Ana Karenina” (partea a II-a). O producție a studiourilor sovietice; 21.35 — Festivalul Național de teatru — Faza finală; 21.45 — „Calendar muzical”. Lunile anului în creația compozitorilor de muzică ușoară; 22.15 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.30 — Telesport; 22.50 — Parada vedetelor. Cliff Richard. Programul II: 20.00 — Filme documentare; 20.30 — Seară de teatru: „Fii cuminte Cristofor!” De Aurel Baranga; 22.15 — Roman foileton: „La răscruce de vinturi”. Reluarea episodului IV. „Ultima războiune”.

LUNI: 18.00 — Consultații tehnice; 18.15 — Confruntări. Emisiune pentru tineret; 18.50 — O interpretă îndrăgită a cîntecului popular: Maria Butaciu; 19.00 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 19.20 — Cîntă orchestra condusă de Ion Cristoiu; 19.30 — Letopiseț. „Las vouă moștenire”; 20.00 Reflector; 20.10 — Anunțuri — Publicitate; 20.15 — Roman foileton: „Bilciul deșertăciunilor (episodul II); 21.00 — Steaua fără nume; 22.00 — Agenda politică; 22.10 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.30 — Scena. Emisiune de actualitate și critică teatrală.

MARTI: 18.00 — Lumea copiilor prezentă: Universal — șotron...; 18.30 — Gimnastică: Cupa interviuziunii. Transmisiune de la Berlin; 19.00 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 19.20 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 19.30 — Atomul — Această necunoscută. Emisiune de știință; 20.00 — Reflector; 20.10 — Film artistic: „Testamentul unui pașă”. Producție a studiourilor maghiare; 21.40 — Arte frumoase. Prin expoziții; 22.00 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.20 — Actualități literare; 22.45 — Ritm Muzică ușoară.

MIERCURI: 18.00 — Liceenii: „Note” despre note (II); 18.30 — Nuntă la români; 19.00 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 19.20 — Interpreți de muzică ușoară; 19.35 — Anchetă socială; 20.15 — Tele-cinematca: „De partea cealaltă a pădurii”; 22.00 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.20 — Festivalul Național de teatru — faza finală; 22.35 — Salonul literar al televiziunii.

JOI: Programul I: 17.30 — Emisiune în limba maghiară; 18.00 — Pauză; 18.05 — Film serial: „Aventură în munți”. „Bănuiala”; 18.35 — Mult e dulce și frumoasă. Momente de cultivare a limbii; 19.00 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 19.20 — Actualitatea economică; 19.35 — Reflector; 19.45 — Seară de teatru „Kean” de Jean Paul Sartre după Alexandre Dumas; 22.15 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.35 — Anunțuri — publicitate; 22.40 — Avangardă; 23.00 — Dansează Alexa Mezincescu. Programul II: 19.50 — Transmisiunea Concertului Orchestrei Simfonice a Radioteleviziunii. *In pauză:* Film documentar; 21.50 — Film serial: „Războiul” „Cine e trădătorul?” (reluare).

VINERI: 17.00 — Consultații pentru elevi; 18.00 — Lumea copiilor; 18.30 — Noi cote la Porțile de Fier. Reportaj filmat; 18.55 — Anunțuri — Publicitate; 19.00 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 19.20 — Reflector; 19.30 — Mai aveți o întrebare? Emisiune de cultură științifică; 20.30 — Film artistic: „Bomba de la 10 și 10”. Film de aventuri; 21.45 — Melodiile săptămîinii; 22.00 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.20 — Cadran. Emisiune de actualitate internațională; 22.50 — Seară de balet.

SIMBATA: Programul I: 17.00 — Emisiune în limba germană; 18.00 — Pauză; 18.05 — Bună seara, fete! Bună seara, băieți! Emisiune pentru tineret; 19.00 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 19.20 — Desene animate; 19.30 — Reflector. Retrospectivă săptămîinală; 19.45 — Tele-enciclopedia; 20.35 — Micro avangardă; 20.45 — O oră cu Alfred Hitchcock. „Schimbări de adresă”; 21.35 — „Spărgătorul de nuci” balet de P. I. Ceikovski; 22.35 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE** — Telesport; 23.00 — „Încă una și mai stăm”. Cîntece de petrecere. Programul II: 20.00 — Mozaic cinematografic; 21.00 — Seara melomanului; 21.30 — Viorile toamnei. Spectacol de poezie (partea I); 22.00 — Film serial: „Noile aventuri ale căpitanului Kloss”; 22.50 — Actualități literare.

Specialiști, cadre tehnice, lucrători din agricultură și silvicultură!

Reînnoiți-vă abonamentele pe anul 1970 la revista

„AGRICULTURA”

Săptămînal de știință și practică agro-silvică editat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Uniunea Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

Costul unui abonament este de 13 lei pe trimestru, 26 lei pe semestru și 52 lei pe an.

Preferati abonamentele pe termen lung!

NU UITAȚI!

Abonați-vă la revista „ALBINA” pe anul 1970.

Apare săptămînal.

Abonamentele se primesc la toate oficiile și agențiile P.T.T.R., la factorii poștali, la difuzorii de presă, precum și la chioșcurile de difuzare a presei.

Prețul unui abonament: 13 lei pe an.

I. M. A. DRĂGĂNEȘTI — VLAȘCA

EXECUTĂ

în cadrul unei

SECȚII SPECIALIZATE

repararea

REMORCILOR BASCULANTE

și a altor remorci, pentru orice beneficiar

la un nivel calitativ superior

și cu plata conform devizului postcalculat

Doritorii se pot adresa la sediul întreprinderii din localitatea DRĂGĂNEȘTI-VLAȘCA, județul Teleorman la km. 61, pe șoseaua București-Alexandria, telefon 111.

UZINA DE REPARAȚII CIULNIȚA

repară

tractoare UTB. 26—27;
tractoare U. 650—651;
tractoare pe șenilă — DT. 54,
S—650;
motoare de schimb — DT —
35, 36 și D—103;
recondiționări de piese și
subansamble de tractor.

DIALOG CU CITITORII

DIN SCRISORILE PRIMITE ÎN CADRUL CONCURSULUI NOSTRU

„CEA MAI IMPORTANTĂ REALIZARE ÎN AGRICULTURĂ”

Întinderi de smarald

De obicei, relațiile strict agrotehnice par greoaie și nepotrivite, mai ales când e vorba de un concurs de materiale de presă, al unei reviste. M-am gândit însă că pentru noi, specialiștii — ingineri și tehnicieni — și chiar pentru brigadierii și mecanizatorii — ele pot fi și poezie și învățătură. De aceea, m-am hotărât să arăt cum a obținut în 1969 cooperativa agricolă Tărtaria, din comuna Săliște, o producție de 2046 kg de grâu pe 162 hectare. Gândiți-vă în primul rând că e vorba de județul Alba și nu de Bărgan, sau Lunca Dunării.

Dar, iată cum am lucrat. Soiul de grâu cultivat a fost Bezostaia. Tipul de sol, brun. Am lucrat cum trebuie — și mecanizatori și cooperatori la pregătirea solului. Căci grăul a fost semănat în arături de vară, făcute la 23—25 cm, pregătite prin discuire urmate de grăpare. Semănatul s-a făcut între 23 septembrie și 17 octombrie, asigurându-se o densitate de 600 boabe germinabile la metrul pătrat.

Sămînța folosită a provenit de la recolta proprie, din lotul semincer, selectată și tratată cu fungicide. Pentru suprafața de 62 ha, adică pentru parcelele unde grăul s-a semănat după el însuși sau după alte păioase, sămînța s-a tratat și cu Aldrin, pentru a se evita un atac de Zabrus.

La amplasarea culturii am avut grijă să eliberăm terenul cât mai devreme, pentru a ne putea încadra în perioada optimă, rotind culturile rațional.

După semănat, terenul a fost tăvălugit spre a grăbi și uniformiza răsăritul. Terenul fiind bine pregătit, semănatul făcându-se bine, am creat condiții favorabile creșterii și dezvoltării plantelor, astfel încât la intrarea în iarnă am avut o cultură bine răsărită, pe cea mai mare suprafață, o cultură înfrățită, capabilă să suporte rigorile iernii cu cât mai puține pierderi.

După răsărire, grăul a fost supravegheat atent. Primăvara devreme, între 5 și 17 martie, am trecut la acțiunea de fertilizare, aplicând 13 tone de azotat de amoniu (cîte 80 kg la hectar). Lucrarea respectivă s-a făcut însă diferențiat, în funcție de fertilitatea naturală a fiecărei parcele și de planta premergătoare. Pe parcelele unde stăgna apa s-au făcut șanțuri de scurgere, spre a evita micșorarea densității la hectar.

Plivitul s-a executat manual pe întreaga suprafață, iar recoltatul numai mecanizat.

Și acum ceva despre noul semănat al grăului, terminat și el la vreme. Campania însămințării a fost pregătită, de asemenea, temeinic, și a decurs în condiții bune, dîndu-ne speranța că și în 1970 ca și în anii precedenți, vom obține o producție de peste 2000 de kilograme la hectar.

Acum grăul a răsărit ca-n versurile din colinde, ca „peria”. Suprafețele respective sînt veritabile întinderi de smarald.

Ing. Maria OARĂ

Printre ciobanii de la Sascut

Am vizitat zilele trecute sectorul zootehnic al întreprinderii agricole de stat Sascut, județul Bacău. Am poposit mai îndelung la saivane, acolo unde de-a lungul anului se desfășoară o muncă tot atât de migăloasă și plină de răspundere ca și la grajdurile de taurine și porcine. Am stat de vorbă cu ciobanii, mi-am notat multe lucruri interesante din practica lor, în diferite sezoane ale anului. Căci fiecare anotimp sosește în sectorul ovin cu bucuriile dar și cu greutățile lui, ce trebuie învinse. Iarna, oile trebuie păzite, ferite de îngheț, hrănite cu atenție; în perioada fătărilor, ei, ciobanii, își dedică timpul de lucru în bună măsură îngrijirii mieilor, aplicării regulilor sanitare-veterinare. Grijile lor sînt însă întotdeauna răsplătite pe deplin.

În acest an, iată, de la fiecare din cele 11000 de oi tunse, întreprinderea a obținut în medie cîte 4,250 kg de lînă, — cu peste 340 de grame peste planul de producție. La ferma Tărtășești, de la un efectiv de 4000 de oi tunse s-au realizat chiar cîte 5,200 kg de lînă. Ca urmare și veniturile planificate de la ferma respectivă au fost mai mari decît prevederile de plan cu 528 000 lei.

...Imbrăcați în tîndrele lor groase, purtînd căciuli încă de la mijlocul lunii octombrie, ciobanii își vedeau cu hărnicie de trebură, pregătind ustensilele ce vor fi folosite în timpul iernii, așezînd în apropiere furajele.

O muncă modestă, dar săvîrșită cu o matură conștiință a datoriei.

Ioan ARHIRE

Livezi și distilerii

Le-am fost martori. Sub privirea noastră, sute de hectare cu dealuri și terenuri degradate din județul Argeș și-au modelat forma, au îmbrăcat creștele și panțele cu bogate plantații de pomi fructiferi. Mina omului, sfatul specialistului, înmănușate, au trasat linii noi pe culmile dealurilor odinioară golașe. Azi, își clatină crengile înfrățite prunii și merii, în terase continue sau individuale. Parcă au ieșit din pămînt, nici nu-ți vine să crezi cum au trecut anii atît de repede, cum din niște puietii subțiri cit degetul, acum ei stau implantați în întinse păduri fructifere.

Monografia așezărilor cu rod nou e deocamdată greu de stabilit. Un recensămînt făcut cu cîteva ani în urmă, cu privire la suprafețele noi plantate cu pomi roditori și viță de vie, e departe de adevăr astăzi. Căci unde îți arunci privirea, vezi livezi care de care mai frumoase, cu rod mai bogat și soi ales. Sînt livezile noi ale județu-

lui Argeș. Micești, Titești, Văleni, Călinești, Dedulești, Vața, Păduroi, Drăganu, Cotmeana, Richițele, Suseni, Tuțulești, Domnești, Rîncăciuv, iată numai cîteva din zecile de locuri unde fructul poamelor de toamnă a fost recoltat pentru prima oară în toamna ce s-a încheiat.

O producție atît de bogată în prune, mere și pere n-a mai avut județul Argeș, încît proverbul din bătrîni s-a adevărat de-abinelea: „Că-i rod în pomi, cit frunza și iarba”.

Pentru a se stringe toate merele, cooperativele au primit sprijin și din partea școlărilor și salariaților din orașe. Sute de tone de prune brumării au luat zilnic drumul fabricilor din Băicu-lești și Topoloveni, sau al unităților colectoare. Cea mai mare parte a fost sau se transformă în țuică. Azi, cele mai multe cooperative agricole din zona dealurilor și de sub centura culmilor își dobîndesc veniturile din valorificarea fructelor, venituri

atingînd valori de unul, două și chiar mai multe milioane de lei.

Dacă cea mai mare parte din fructe au fost valorificate prin I.L.F., cele puse la macerat în bazinele special construite, transformate apoi în țuică, oferă de-abia de acum înainte un venit excelent visteriei unităților respective.

În multe comune s-au construit și distilerii speciale, mici unități industriale, pentru fabricat băuturi alcoolice.

Să facem un popas la două dintre cele mai reprezentative, la Vața și Izvoru, sate ale comunei Vedea. Aici predomină rodul prunului ne-

gru, special plantat pentru calitatea țuicii. La Vața, circa 20 de budane pline, plus mai multe bazine, totalizează aproape 500 tone de borhot, care neconțin, prin distileria instalată în mijlocul acestor depozite se transformă în celebra „țuică de Pitești”. Aceeași activitate se desfășoară și la Izvoru și în multe alte comune. Cooperativa agricolă de producție Vața, de mai bine de 3—4 ani obține anual peste un milion lei din pomicultură. Dar, e sigur că în următorii 2—3 ani veniturile se vor dubla, alte noi livezi intrînd pe rod.

Gheorghe CRUCEANĂ

Zootehnia — ramură cu tradiție

Comlăușenii din apropierea Aradului se ocupă din tată-n fiu de creșterea animalelor. Aici s-a moștenit o adevărată tradiție în meseria de crescător. De aceea, nici nu e de mirare că, în scurtă vreme, cooperativa agricolă de producție din Comlăuș a ajuns la efective de 804 bovine, 1859 porcine, 1394 ovine și 4500 păsări.

Stăm de vorbă cu inginerul zootehnic al cooperativei, Francisk Schillinger; el ne arată că toate bovinele sînt din rasa „Bălțată românească” tip mixt, de lapte-carnă. Din numărul total de mai sus, 374 sînt vaci cu lapte, iar 57, juninci gestante. Porcinele sînt din rasa „Alb de Banat”, iar oile, din rasa „Merinos”.

În acest an, planul de producție la lapte de vacă, de 5719 hectolitri, a fost realizat și depășit încă de acum o lună. Producția medie anuală pe cap de vacă, de 1900 litri, a și fost îndeplinită. Am notat însă și alte cifre care dovedesc hărnicia și priceperea crescătorilor de aici. Astfel, față de planul de producție la lapte de oaie de 220 hl s-au realizat 228 hl. La ouă, prevederea a fost de 100 ouă pe găină și s-au obținut, încă de acum cîteva săptămîni 121 de ouă, de la fiecare din cele 790 de găini.

În acest an, cooperativa a livrat statului, precum și unor cooperative agricole ca cea din Siciău, 479 bovine, în greutate de 121 tone. Alți 30 de viței vor fi livrați zilele acestea. Merită, de asemenea, menționat că planul de livrare de 1300 de porci grași, cu o greutate totală de 130 tone a fost aproape realizat. În sfîrșit, merită

subliniat că față de planul de 671 capete ovine cu 11,3 tone au fost livrate 690 capete cu 12,2 tone, livrîndu-se și 1122 păsări. Am mai notat că în prezent sînt bine pregătite pentru iarnă toate cele 6 grajduri pentru bovine, două grajduri pentru cai, două maternități pentru scroafe, două îngrășătorii pentru porci, 3 salvane pentru oi, halele pentru păsări precum și cele două puier-nițe. Și baza furajeră este asigurată din timp.

Deosebit de important e faptul că personalul care deserveste sectorul zootehnic — 76 îngrijitori și 3 brigadieri zootehnici — a fost bine ales, din rîndul celor mai destoinici cooperatori, a celor mai pasionați pentru munca de îngrijitori de animale.

Deosebit de important e faptul că personalul care deserveste sectorul zootehnic — 76 îngrijitori și 3 brigadieri zootehnici — a fost bine ales, din rîndul celor mai destoinici cooperatori, a celor mai pasionați pentru munca de îngrijitori de animale.

Pină la sfîrșitul anului se preconizează darea în folosință a unei bucătării furajere unde se vor putea prepara furaje la toate speciile de animale. Se urmărește, în continuare, depășirea indicatorilor de plan și se intensifică pregătirile pentru noul plan de producție în scopul mării numărului de animale și a producției pe cap de animal.

Ion COTOI

Sub lupă. În fotografie: imagine dintr-unul din laboratoarele Muzeului de istorie naturală Grigore Antipa.

Foto: AGERPRES

Poșta redacției

Ioana OLTEA — Cuza Vodă, județul Ialomița:

Timpul cit angajatele, potrivit legii, au fost încadrate în funcții cu jumătate de normă, pentru a crește copiii pînă la vîrsta de 7 ani, se consideră pentru stabilirea vechimii în muncă, timp lucrat cu norma întreagă.

Gabriel ȚINTEA — Codlea, județul Brașov:

Conform dispozițiilor în vigoare, dacă sînteți transferat în interesul serviciului în altă localitate, fără a vă muta acolo cu familia, aveți dreptul la costul transportului pentru dumneavoastră, diurna de deplasare pe timpul călătoriei și concediu plătit de 5 zile, în vederea mutării.

Dumitru TINCU — Giurgiu, județul Ilfov:

Angajații au dreptul la un ajutor de 500 lei, în cazul decesului unui membru de familie pe care îl întrețin. Potrivit art. 19 din Hotărîrea Nr. 880/965 cu modificările la zi, se consideră membri de familie persoane întreținute de către angajați, soțul sau soția, copiii în vîrstă de pînă la 18 ani (sau dacă urmează o școală — inclusiv învățămîntul superior — pînă la terminarea acesteia, fără a se depăși 25 ani), precum și copiii incapabili de muncă, indiferent de vîrstă, dacă și-au pierdut capacitatea de muncă înainte de împlinirea vîrstei de 18 sau înainte de terminarea școlii timp în care se aflau în întreținerea părinților.

Sebastian PETRU — Medieșul Aurit, județul Satu Mare:

Prin noua modificare a legii divorțului s-a prevăzut că, în anumite situații, strict limitate, nu se mai aplică termenul de gîndire (6 luni pentru căsătorile fără copii și un an pentru cele cu copii) în situațiile respective plătindu-se o taxă de numai 200 lei pentru introducerea acțiunii. Asemenea cazuri sînt, de exemplu cele cînd divorțul este cerut pentru motivul că soțul pîrit suferă de alienație mintală cronică sau de debilitate mintală cronică, este condamnat la închisoare pe cel puțin 3 ani, sau a suferit mai multe condamnări la pedepse care totalizează cel puțin 3 ani, pentru diferite infracțiuni, este plecat din țară de cel puțin 2 ani părăsindu-și familia etc.

Adrian ROTARU — Săveni, județul Botoșani:

Potrivit art. 85 din Codul Muncii, tinerii nu vor putea fi repartizați să presteze muncă de noaptea decît în sectoarele de producție ce se vor stabili prin decizia Ministerului Muncii, de acord cu Ministerul Sănătății și Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor și numai dacă au împlinit vîrsta de 16 ani.

Durata timpului de lucru al tînrului între 14-16 ani este stabilită la 6 ore pe zi, fără ca prin aceasta să se scadă salariul cuvenit pentru 8 ore.

Margareta MANDIUC — comuna Dolhasca, județul Suceava:

Din cercetările efectuate de către organele locale reiese că familia Răducanu Lăzărescu și-a construit casă proprie și a eliberat locuința dumneavoastră. De la data de 5 septembrie însă imobilul a rămas în întregime nelocuit.

Ana RAȚĂ — comuna Arduș, județul Maramureș:

Uniunea județeană a cooperativei agricole Maramureș precizează că nici dumneavoastră, nici soțul nu faceți parte din cooperativa agricolă și nu ați desfășurat nici un fel de muncă în această unitate. Pentru terenul pe care-l revendicați au figurat în registrul agricol socrul și bunica dv., care la încheierea cooperativizării s-au înscris în cooperativă, beneficiind și de lot în folosință.

Intrucît nu ați putut dovedi, la cercetările întreprinse, că posedați acte de proprietate a terenului și nici nu sînteți membră a C.A.P., cererea nu v-a fost rezolvată favorabil.

Ilie ENCIU — comuna Coconi, județul Ilfov:

Legea cu privire la comisiile de judecată din cooperativele agricole prevede în mod clar că: „membrii comisiilor de judecată se aleg dintre persoanele majore care au o pregătire corespunzătoare și reputație neștirbită”.

CALEIDOSCOP

HORTICULTORUL AMATOR

Cum puteți obține flori în timpul iernii

Narcisele, lalelele, brândușele primăverii (crocșii), ghioceli, lăcrămioarele și altele este bine să le cultivați în vase întinse de sticlă sau de ceramică, dar suficient de adânci, pentru a permite să se așeze în ele un strat de mușchi, nisip, spărtură de mică, pietriș mărunț etc., în care urmează a infinge baza bulbilor aleși pentru forțare.

Pe fundul ficăruui vas se așează cite o bucăciță de cărbune de lemn și numai după aceea bulbi împreună cu substratul respectiv, în așa fel încît partea superioară a acestora să rămână afară (vezi desenul).

Vasele trebuie ținute în locuri răcoase și întunecoase, pînă cînd plantele își dezvoltă bine rădăcinile, după care se transferă într-un loc cald, dar tot întunecos. Substratul folosit trebuie să fie umed în permanență.

Cînd frunzele și inflorescențele plantelor și-au făcut apariția și au atins dimensiunile apropiate de cele ale plantelor crescute în condiții normale (în sol), ele vor fi expuse la lumină.

Ing. Ion I. ROVENȚA

Un muzeu al ingeniozității populare

La Dumbrava Sibiului, într-un frumos cadru natural, pe malul lacului Dumbrava se află instalată una din cele mai originale unități muzeistice din țară: Muzeul tehnicii populare. El ilustrează etapele parcurse în realizarea instalațiilor specifice tehnicii țărănești, pe teritoriul României.

În acest scop, au fost aduse aici de la zeci de kilometri și reconstruite cu mîgălă instalații care s-au găsit la un moment dat în funcțiune în întreaga țară. Aceste vechi monumente de cultură materială a poporului nostru, mărturie ale ingeniozității perseverenței și dragostei de muncă a țărănimii sînt reparate în mai multe sectoare legate de diferite indeletniciri principale.

În sectorul de „pregătirea alimentației” sînt expuse instalații acționate de apă și de vînt: mori, prese de ulei, teascuri pentru vin etc. Dintre acestea se remarcă: moara cu dube din satul Finațe, județul Bihor, construită în 1877 și care a funcționat pînă acum cîțiva ani; moara de apă din Topleț, județul Caraș-Severin; două mori plutitoare — una de pe Someș; morile țărănești de apă de pe Dobici, ju-

dețul Hunedoara și Orșova, județul Mureș; crama de la Bălănești, județul Gorj; teascul de ulei cu berbeci din Racovița, județul Vâlcea și uleiinițele de la Tălmăciu, județul Sibiu.

În sectorul „prelucrarea textilelor” sînt expuse o serie de viltoiri pentru țesături, în cel al „prelucrării metalelor” — șteampul pentru minereu aurifer din Munții Apuseni, în cel al „meșteșugurilor populare” ateliere de ceramică, de prelucrare a cerii (din Sebeșul de Jos), de dulgherie, de dogărie, de țesătorie, de tîbăcărie, de culelărie etc.

Exponatele sînt montate ca unități distincte detașate, în peisaj, fie lângă lac, fie în pădure pe o suprafață de aproximativ 100 de hectare. O bună parte din construcții cuprind în incintă și gospodăria țărănească cu tot inventarul caracteristic.

Muzeul tehnicii populare este primul de acest fel la noi și unul dintre puținele existente în lume înfățișînd în mod viu și atractiv imaginea unor vechi indeletniciri ale poporului, mărturie autentică a spiritului creator al țaranului român de-a lungul veacurilor.

IN BĂTAIA VÎNTULUI

În Marea Galbenă există o insulă — numită CECIJD-DO — unde bate, fără încetare, un vînt puternic, dintr-o singură direcție, intensitatea sa cea mai mare fiind între răsăritul și asfințitul soarelui. Cunoșcîndu-i toanele, locuitorii insulei — mai toți agricultorii — nu se mai sperie de el și-și văd de treburile, organizîndu-și munca în funcție de permanența acestui fenomen. Au casele construite cu spatele la vînt; ară numai în direcția vîntului; macină și scot apa din puțuri numai cu instalații acționate de vînt — deci se folosesc de tăria lui. Și vegetația s-a supus năbădăiosului vînt: crește așa cum îi este îngăduit. Iată, în fotografie, un copac de pe această insulă. Are numai... o jumătate de coroană: în partea dispre vînt se află doar trunchiul gol.

ZIG-ZAG • ZIG-ZAG

Doă miriapode în fața unui afiș înfățișînd o mare actriță de cinema:
— Ce zici ce picioare frumoase are?
— Da dar puține...

Invățătorul îl dojenește pe micul Nelu.
— Mă întreb ce-ai să faci în viață cînd nu știi să numeri decît pînă la zece?
— Ei, spuse băiatul, mă fac arbitru de box.

Intr-un orașel din Texas: o frînă bruscă, dar peticionul e trîntit la pămînt.
— Cum e posibil? În două zile este pentru a treia oară cînd mă lovești...
— Oh, vă rog să mă scuzați, nu v-am recunoscut.

Un domn povestește unui amic că a hotărît să-și educe cîinele astfel încît acesta să latre ori de cîte ori vrea să mînce.
Doă luni mai tîrziu, prietenul îl întrebă:
— Ei, ai reușit?

— Să nu mai vorbim de asta. Acum, eu sînt cel care trebuie să latre, altfel cîinele refuză să mînce.

Se discută asupra unui subiect etern: femeia.
— Femeia, remarcă unul, suportă durerea mai bine decît bărbatul.
— Sînteți doctor? întrebă altul.
— Nu, sînt vînzător de pantofi.

Ea: Viața conjugală este făcută din sacrificii. Eu, de exemplu, trebuie să fac mîncare în toate zilele!

El: Și eu trebuie s-o mînce!

Un domn cere unui farmacist.
— Dorese să cumpăr stricnină pentru soacra mea.

— Aveși rețetă?
— Nu, dar aș putea să vă arăt fotografia ei.

ANIMALE RARE

Antropoidele

Gorila de munte este un mamifer rar, care trăiește în pădurile de bambus din Munții Kivu (Congo) și Virunga (Uganda) pînă la altitudini de 4000 m. În ciuda faptului că acești munți se află în zona ecuatorială, în timpul nopții acolo este destul de frig. De aceea, gorila are corpul acoperit cu păr lung și des.

Gorilele trăiesc în grupuri mici, care reprezintă familii poligame. De obicei, un asemenea grup este alcătuit dintr-un mascul adult, cîteva femele cu puii lor și cîțiva masculi tineri. Uneori asemenea familii se reunesc pentru cîteva timp apoi se despart. Există și animale solitare, de obicei masculi bătrîni.

Fiecare familie locuiește într-o anumită zonă din pădure. Aici ea își amenajează culcușurile pentru noapte. Acestea seamănă cu niște cuiburi construite din crengi și frunze. Masculii își fac culcușul totdeauna pe pămînt, la rădăcina unui copac mare, iar femelele și animalele tinere — pe ramurile mai groase ale unui copac învecinat. Masculii ating înălțimea de 2 m și cîntăresc peste 250 de kg. Ei au canini mari și puternici, asemănători cu cei ai leopardului, singurul lor prieten. Deși au maxilare puternice, gorilele sînt strict vegetariene. Hrana lor este totuși variată — fructe, semințe, lăstari, bulbi etc. Uneori atacă plantații de porumb, trestie de zahăr și banane.

Fără cuvinte...

Desen de Nic. NICOLAESCU

DE LA LUME ADUNATE

CIND CINEVA ESTE PREA OCUPAT

Ce să facă un om prea ocupat? Cel mai simplu lucru este să angajeze pe cineva ca să-l ajute. Tocmai așa a procedat și un locuitor din capitala Suediei, care a dat următorul anunț la un ziar din Stockholm: „Un bărbat ocupat la serviciu caută pe cineva care ar putea să facă în locul lui zilnic plimbări în parc, cite o jumătate de oră.”

RECUNOȘTINȚA

La aniversarea a douăzeci de ani de la întîlnirea unei firme din Milano care se ocupa de montarea geamurilor la ferestre, proprietarul ei, Fredo Magido, a făcut cadou tuturor băleților sub 14 ani din cartier cite o praștie nouă. La fiecare cadou a fost anexată cartea lui de vizită pe care era scris: „Cu mulțumiri pentru colaborare statornică.”

COBRA GHINIONISTA

John van Arnim a deschis ușa garajului său și în momentul cînd intenționa să se urce în mașină un șarpe a fișnit spre el. Nici n-a avut timp să se sperie cînd cobra l-a mușcat de două ori de picior și... s-a întins nemîșcată. Arnim avea în locul piciorului drept o proteză de oțel. Șarpele, mușcînd proteza și-a rupt dințele și a murit.

DE SUS SE VINDE TOTUL

Fiind nevoit să lucreze în timpul liber ca vînzător ambulant, studentul olandez George Iordaan, s-a gîndit c-ar putea oferi cel mai bine marfa lui locatarilor de la etaj „prin fereastră. Pe de o parte ar fi o surpriză pen-

pierca Scoției. Mai toți locuitorii insulei sînt ocupați pe „contingente” de muncă, și numai cîteva familii și clădirea veche a școlii este frecventată numai de o singură elevă.

TRĂSNETUL A AJUTAT

Un trăsnet sferic a intrat prin fereastră primăriei vechi din orașul polonez Svidnitza lovind în perete. O mare bucată din tencuială a căzut jos și de sub ea au apărut fresce de o mare valoare artistică din anul 1537. Funcționarii primăriei au fost nevoiți să se mute temporar într-o altă clădire, iar în primărie au venit oameni de știință și pictori-restauratori.

PEDEAPSA DE RECHINI

În veacul al XVII-lea, regulamentul sever al marinei engleze stabilea că pentru un marinăr rășeu-lat era o singură pedeapsă: spinzurarea de catarg. În mările din sud unui din căpitanii flotei regale recurgeau uneori la o măsură mai „duce”: vinovatul, înarmat cu o biță și cu un cuțit, era coborît cu ajutorul funtinei peste bordul corabiei astfel ca picioarele lui să atingă apa. Dacă după o zi și o noapte pedepsitul reușea să se aperc de atacurile rechiniilor era considerat iertat și ridicat înapoi pe punte.

„Coașta”, o unealtă agricolă veche

În cercetările mele de etnografie pastorală întreprinse în vara și toamna anului 1969, în zona Munților Sebeș, am întîlnit pe la casele oamenilor o unealtă agricolă din fier — de care nu aveam cunoștință — pe care localnicii o numesc coașta.

Ea a fost identificată în localitățile Jina, Poiana, Șugag, Laz, Loman, Coman etc. În Laz obiectul a fost găsit la Constantin Colhon, care îmi spune că coașta folosește la vie și la alte lucrări, „unde pămîntul se ține-nehegă”. Mireca Iuga, din Poiana Sibiului, afirmă că coașta se folosește „cînd rupe-n țelină” — că atunci cînd e secetă nu se lucrează cu săpoiul, ci cu coașta.

Rezultă de aici că în anumite situații, prin aceste părți se lucrează exclusiv cu coaște, îndeosebi pe locuri pietroase. Dar, ca orice unealtă, coașta mai e întrebuintată și cu alte ocazii: la scos piatră din riu; la dat gunoiul jos din car, pe ogor; la scos cartofi.

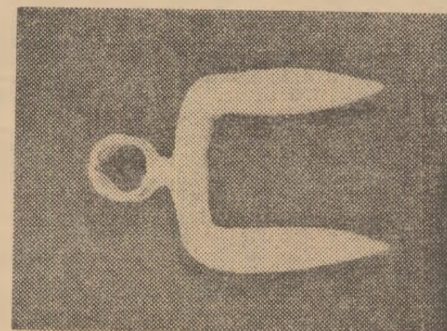
În ceea ce privește denumirea, ea nu există în lexicografia română. S-ar putea totuși să derive de la coașta, loo povîrnit, pe unde, de cele mai multe ori se lucrează cu coașta.

Privitor la vechimea ei, la început am crezut că e vorba de o unealtă străveche, de origine dacică, mai ales avîndu-se în vedere zona în care a fost descoperită. Cercetările îndreptate în această direcție

însă n-au confirmat presupunerile mele intrucît cercetările arheologice n-au scos la lumină pînă în prezent o unealtă agricolă de tipul coaștei.

S-ar putea deci conchide, că coașta e o unealtă agricolă specializată-zonal, o adaptare locală, avînd un trecut nu prea îndepărtat, care a cunoscut o largă întrebuintare între cele două epoci: medievală și modernă. În zilele noastre s-ar putea spune că coașta e ca și ieșită din uz, în locul ei fiind folosit săpoiul, unealtă confecționată în fabrică.

Ion CHELCEA

DOCUMENTAR EXTERN

Conferința internațională privind combaterea rozătoarelor

Nu de mult, la Helsinki, s-au întrunit oamenii de știință din 15 țări pentru a dezbată problemele actuale ale combaterii rozătoarelor dăunătoare agriculturii și silviculturii. Această conferință a fost inițiată de Organizația Europeană și Mediteraneană de Protecția Plantelor. (European and Mediterranean Plant Protection Organization).

Faptul că de la ultima conferință consacrată aceluiași subiect au trecut abia trei ani, arată că problema rozătoarelor constituie o preocupare permanentă și importantă a sectorului de protecția plantelor.

Conferința de la Helsinki s-a ocupat cu precădere de metodele concrete de combatere a rozătoarelor.

De remarcat este faptul că, cercetătorii din cele mai multe țări s-au orientat spre utilizarea unor insecticide de combatere a șoarecelui de câmp (An. R. F. a Germaniei, România etc.). Rezultatele obținute în ultimii ani în aceste țări demonstrează clar, că eficacitatea „Toxaphenului” este satisfăcătoare numai în cazul când tratamentul se aplică înaintea începerii fazei de „invazie” a șoarecelui de câmp.

Mi s-au părut interesante și utile, cercetările franceze, care au introdus folosirea anticoagulantelor (Clorofacinon) în combaterea șoarecelui de câmp. Substanța se aplică prin momeli de lucernă sau trifoi verde otrăvite cu clorofacinon, substanță care nu prezintă pericol pentru animalele folosite sau pentru cele domestice.

Pentru combaterea rozătoarelor subterane au fost elaborate metode noi de gazare. Astfel, laboratorul nostru de la I.C.P.P. a propus folosirea preparatelor Phostoxin și Polytanol, care au dat rezultate foarte bune în combaterea hirciogului.

Rezultate mai puțin concludente au fost prezentate în urma aplicării aceluiași preparat în combaterea șobolanului de apă. În general, în problema combaterii șobolanului de apă, nu s-au înregistrat progrese remarcabile în ultimii ani. De fapt, această constatare se referă nu numai la șobolanul de apă la aproape toate speciile de rozătoare dăunătoare.

Stagnarea ce se observă în combaterea rozătoarelor se explică prin cunoașterea slabă a biologiei dăunătorilor și prin cerințele sporite față de substanțele chimice aplicate pentru combaterea lor. Iată de ce participanții la conferință au accentuat necesitatea orientării cercetărilor pentru combaterea rozătoarelor și spre metode agrotehnice și biologice care în ultimul deceniu au fost neglijate.

Un alt grup de comunicări s-au referit la rezultatele cercetărilor ecologice din ultimii ani. Printre acestea s-au evidențiat cele care privesc cunoașterea mecanismului dinamicii populațiilor de rozătoare și elaborarea unor scheme de prognoză și avertizare. Se evidențiază metoda propusă de cercetătorii francezi, care dau posibilitatea de a prezice cu 6 luni înainte apariția invaziilor de șoareci de câmp. Această metodă este însă prea complicată și practic nu poate fi aplicată de către personalul existent în rețelele de prognoză și avertizare.

Mult mai promițătoare mi se pare metoda densității galeriilor în așa-numitele „culturi indicatoare”, care în condițiile țării noastre și ale Europei Centrale sunt fînțele și lucernierele. Elaborarea acestei metode este în curs, în cadrul laboratorului nostru și credem că în cițiva ani o vom putea introduce în rețeaua de prognoză și avertizare din țara noastră.

În cadrul comunicărilor consacrate ecologiei rozătoarelor, au fost prezentate și lucrările elaborate în cadrul laboratorului nostru privind cunoașterea modului de viață și combaterea rozătoarelor subterane, prin aplicarea izotopilor radioactivi. Aspectul cel mai important al acestor lucrări constă în posibilitatea pe care o oferă de a stabili exact eficacitatea produselor aplicate împotriva rozătoarelor subterane.

Combaterea eficientă a atacului rozătoarelor înseamnă mai multă hrană pentru omenire.

O problemă importantă de care s-a ocupat, de asemenea, conferința, a fost determinarea exactă a pagubelor cauzate de rozătoare.

Se cunoaște faptul că, pînă în prezent, sîntem în posesia de date care ne indică doar aproximativ valoarea pagubelor pricinuite de acești dăunători. Astfel, după aprecierea unor specialiști americani, valoarea pagubelor cauzate de șobolani ajunge anual la treizeci și trei de milioane de tone de cereale. Conform unor date publicate de F.A.O., 15 la sută din produsele agricole sînt distruse de rozătoare în câmp și în depozite.

La conferința de la Helsinki specialiștii din Suedia și Finlanda au prezentat cîteva comunicări cu date precise, obținute pe baza unor metode științifice. Colegii din Suedia au arătat că invazia de rozătoare din 1966—1967 a pricinuit o pagubă de 10 milioane de dolari. Cei din Finlanda au demonstrat că o singură specie de șoareci, și numai în pepiniere forestiere, produce anual o pagubă de 3,1 milioane de dolari.

Participanții la conferință au subliniat importanța elaborării în viitor a unor metode care să ne permită evaluarea pagubelor pricinuite de acești dăunători.

În concluzie, s-a accentuat necesitatea adîncirii cercetărilor de ecologie și fiziologie a rozătoarelor ce trebuie să constituie baza elaborării metodelor de combatere.

În general se poate constata că în toate țările participante se duce o activitate de cercetare și de practică susținută pentru reducerea la minimum a pagubelor cauzate de acești dăunători. Țara noastră care a participat prima dată la asemenea manifestare internațională, a prezentat 5 comunicări, apreciate de participanții la conferință.

Dr. M. HAMAR
membru corespondent
al Academiei de Științe
Agricole și Silvice

ORIZONTURI

ADAUGAREA SULFATULUI DE CUPRU ÎN HRANA PENTRU PORCI

Dacă în hrana pentru porci se adaugă sulfat de cupru, sporul lor în greutate va fi mai mare cu peste 7 la sută, iar consumul de hrană va scădea simțitor. La această concluzie au ajuns cercetătorii de la Universitatea „Friedrich Schiller” din Jena (R. D. Germană), adăugînd un gram de sulfat de cupru la un kg de hrană uscată. După părerea lor, o asemenea acțiune a sulfatului poate fi rezultatul asimilării mai bune a hranei respective, în primul rînd a proteinelor și aminoacizilor. În cursul experiențelor s-a constatat că în carnea porcilor hrăniți astfel, conținutul de proteine era mai mare decît în carnea porcilor din grupa de control.

METIONINA ȘI LIZINA ÎN HRANA VIȚELOR

ÎN U.R.S.S. s-au întreprins experiențe pentru determinarea efectului metioninei și lizinei în hrana vițelilor. Animalele de experiență au primit 280 grame de lizină și 78 grame de metionină, adăugate la nutrețul combinat. La vîrsta de 6 luni acest lot de animale a înregistrat un spor în greutate cu 10,6 la sută mai mare decît matorul. Consumul de unități nutritive pe kg spor în greutate a fost la lotul de experiență cu 7,6 la sută mai mic decît la lotul mator, care nu a primit adaos de lizină și metionină. Mărirea dozei de mai sus nu s-a dovedit economică, sporurile fiind nesemnificative.

VIN ÎN SĂCULEȚE ERMETICE

„Metal Box Plastic Films Ltd.” a lansat un mod revoluționar de ambalare a vinului, care va lua locul recipienților din sticlă, folosiți pînă în prezent. Vinul este introdus într-un săculeț din plastic din peliculă de poliester „Mylar”, produs al lui „Du Pont”, îmbrăcată cu o lizilenă, care poate fi închis cu sudură la cald.

Pentru a facilita umplerea, una din extremitățile sacului are forma unei guri. Stratul interior de polietilenă este sudat la cald cînd săculețul este plin. Baza săculețului este fixată în interiorul recipientului metalic cu un inel de stringere plasat pe un tub scurt, traversînd baza recipientului. Pelicula de poliester „Mylar” conferă acestui ambalaj rezistență, imputrescibilitate și impermeabilitate.

TRITIKALE — HIBRID DE GRÎU ȘI SECARĂ

Specialiștii unguri au obținut prin încrucișarea grîului și secarei — o nouă cultură cerealiară denumită tritikale. De la grîu, tritikale a moștenit o productivitate mare și un conținut sporit de proteine în boabe, iar de la secară rez'sența față de condițiile nefavorabile ale mediului înconjurător.

Tritikale este experimentat pe soluri sărace nisipoase pe care grîul nu rodește. Din aceste experiențe a rezultat că tritikale dă o recoltă de boabe cu 3—5 chintale pe un hold (0,57 ha) mai mare decît secara.

COMBATAREA DAUNĂTORILOR CU AJUTORUL ELECTROACUSTICII

Capacitatea lilieciilor de a se orienta după un sistem asemă-ător radarului a fost folosită de oameni de știință de la Institutul american de cercetări agricole pentru o experiență interesantă. În timpul zborului, lilieci se orientează emițînd sunete în gama de ultrasunete, ale căror ecouri le localizează. Aceste pulsații sonore sînt însă percepute și de alte insecte, care apoi caută să fugă.

În încercări de laborator a fost analizat și reprodus spectrul sonor al sunetelor lilieciilor. S-a constatat că la emiterea sunetelor artificiale, insectele sînt îndepărtate. Se speră că în acest mod plantațiile vor putea fi ferite de insectele dăunătoare.

DISCUȚII TEHNICE

AVANTAJELE FRÎNELOR CU DISC

Toate tractoarele de construcție mai recentă dispun de frîne cu tambur sau frîne cu disc. Acestea din urmă, însă, tind să se generalizeze la toate noile modele și, în mod deosebit, la cele de mare putere.

Frîna cu tambur este greu de amplasat în construcțiile moderne și are, în totdeauna, dezavantajul grav de a fi expusă la pătrunderea apei și a noroiului, ceea ce îi suprimă eficacitatea.

Frînele cu disc comportă două tipuri: cu disc uscat și cu disc implantat.

Primul tip se înrudește cu frînele cu disc folosite în construcția automobilelor. Ele au aceeași sensibilitate ca și

frînele cu tambur la pătrunderea apei și a noroiului, dar au avantajul unei autocurățiri rapide.

La cel de al doilea tip, discurile se află în baia de ulei a carterului transmisiilor, fiind astfel perfect etanșezate și, ca atare, cele mai sigure. Actualmente, aceste frîne sînt foarte răspîndite. Ele sînt adesea comandate hidraulic. Practic, ele nu se dereglează, dar au un dezavantaj indirect: uleiul din carterul transmisiilor nu corespunde cerințelor acestui tip de frînă care trebuie să funcționeze lin și progresiv.

Adeseori, aceste frîne produc șocuri foarte neplăcute pentru tractorist. Fenomenul este cauzat de faptul că

stringerea discului de oțel între două platane de bronz provoacă expulzarea brutală a uleiului și revenirea acestuia în urma mișcării vibratorii care se produce. Pentru a evita fenomenul, este necesară utilizarea unui ulei deosebit de onctuos și aderent la metal și care să fie, bineînțeles, corespunzător și pentru transmisii. Această cerință creează, la rîndul ei, o nouă problemă. Într-adevăr — semnaleză revista franceză „Le Figaro Agricole” — există actualmente pe piață noi calități de uleiuri, mai costisitoare, ce-i drept, dar care convin perfect frînelor cu disc. Din păcate, însă, folosirea acestora exclude pe cea a uleiurilor polivalente, corespunzătoare tractorului în ansamblu, uleiuri pe care agricultorii începuseră să le aprecieze foarte mult.

Iată de ce alternativa — pentru sau împotriva frînelor cu disc mai comportă discuții și, evident, soluționări tehnice.

C. DARIAN

AGRICULTURA PE GLOB

Noul tip de tractor „URSUS”, de 75 C. P.

Printre constructorii de tractoare

La scurtă vreme după aniversarea a 75 de ani de existență a unității lor, lucrătorii uzinei poloneze de tractoare Ursus, de lângă Varșovia, au sărbătorit, în septembrie a.c., un alt eveniment: coborârea de pe conveierul de montaj a tractorului cu numărul 250 000 — cifră care reprezintă libretul producției din ultimii douăzeci și doi de ani.

Vizitând uzina în preajma primului eveniment, în mod firesc gazdele au ținut să ne facă un scurt istoric al acesteia.

— Se spune — ne-a relatat ing. Edward Marganski, responsabilul cu propaganda din uzină — că fondul necesar înființării fabricii, în 1893, s-a format din zestrea a șapte femei. Inițial, sediul unității a fost în Varșovia, pe locul unde este azi Palatul culturii, apoi în cartierul Vola și numai din 1924 s-a mutat în satul Csehowitz, localitate care, ulterior, a căpătat denumirea de Ursus.

O vizită în muzeul uzinei ne-a edificat și asupra evoluției sortimentelor produse aici: autocamioane, motocicletă,

tractoare. Da! Uzina a fabricat tractoare și în anii 1921—1922. Numai că acest produs a fost abandonat după un an. Adevărata producție de tractoare a început în 1947.

— Îmi amintesc — ne povestea strun-

NOTE DE CĂLĂTORIE DIN R. P. POLONĂ

garul Czeslaw Nejmanowski, muncitor în această uzină de 35 de ani — de pățania cu primul tractor. Ieșind cu el la defilarea de 1 Mai 1947, ni s-a oprit exact în fața tribunei. Până la urmă a trebuit să-l remorcăm. De atunci, uzina a produs însă 6 tipuri de tractoare. Acum se află în fabricație trei tipuri:

C 330 de 30 C.P. și C 4011 de 45 C.P., iar ultimul de 75 C.P. (vezi fotografia) în cooperare cu Cehoslovacia.

Invitați cu amabilitate de gazde, am pornit „pe fluxul tehnologic”. În secții — mașini unelte moderne, precum și linii automatizate. Ni s-a relatat că circa 30 la sută din mașinile-unelte sînt indigene, iar restul, străine. Maistrul Motyka Ryszard, din secția motoare, ne-a descris pe larg linia automată pentru blocul-motor de la tractorul C 4011.

Am reținut și câteva date statistice, nu lipsite de importanță, și anume că uzina colaborează, pentru realizarea tractoarelor, cu alte 150 de întreprinderi industriale, că personalul ei numără 13 000 de lucrători, din care 10 000 sînt muncitori, 1 600 ingineri și tehnicieni, 300 funcționari — administrativi etc., că vîrsta medie a lucrătorilor uzinei este de 28 de ani. Acest colectiv de oameni tineri, din care cei mai mulți au fost calificați aici (în uzină funcționează: o școală medie tehnică cu durata de cinci ani — cursuri serale și de zi — unde învață 3 000 de oameni; o școală profesională de trei ani pentru diferite meserii, precum și mai multe cursuri de calificare) realizează tractoare necesare, în primul rînd, mecanizării proceselor de muncă din agricultura țării.

Pentru a răspunde cât mai bine cerințelor agriculturii, în cadrul uzinei funcționează un centru științific. Acesta adună propunerile de la beneficiari, construiește prototipurile și serii mici de tractoare, le trimite la încercări, primește observații și propuneri de îmbunătățire constructivă a acestora. Tot aici se primesc și reclamațiile privind calitatea tractoarelor produse de uzină, indiferent dacă sînt sau nu în perioada de garanție.

Grija pentru calitatea mașinilor este o preocupare permanentă. Atît comisia tehnică de control intern (C.T.C.) cît și comisia de recepționare tehnică (K.O.T.) a Ministerului Agriculturii — ambele formate din specialiști cu înaltă calificare — verifică în mod amănunțit calitatea pieselor componente și a operațiunilor de asamblare a agregatelor.

Gazdele au ținut să ne dea și alte amănunte interesante cu privire la performanțele tehnice ale tractoarelor, care se situează alături de produse similare realizate pe plan mondial. Merită consemnat faptul că tractoarele Ursus sînt exportate în 46 de țări de pe diferite continente.

Em. ALBULESCU

— România a fost reprezentată la conferință de o delegație compusă din specialiști în probleme F.A.O., precum și în probleme ale agriculturii și alimentației.

Delegații țării noastre au participat activ la dezbaterile din comitetele tehnice, din comisiile de lucru și din ședințele plenare ale conferinței. Ei au făcut intervenții importante în probleme majore ale ordinii de zi.

Delegația R. S. România a inițiat, de asemenea, două rezoluții, care au fost adoptate de către Conferință. Prima rezoluție, la care s-au asociat Columbia, Franța, R. F. a Germaniei, Senegalul și R. P. Ungară, prevede convocarea în 1970, la Roma, a unei sesiuni speciale a F.A.O., consacrate exclusiv aniversării a 25 de ani de la crearea organizației.

— Care este semnificația acestei inițiative?

— Propunînd și susținînd această rezoluție, România pornește de la premisa că aniversarea a 25 de ani de la crearea F.A.O. trebuie să constituie un prilej de trecere în revistă a rezultatelor obținute pînă în prezent și de intensificare a activității organizației în lume, în special în cadrul celui de-al II-lea Deceniu al Națiunilor Unite pentru dezvoltarea economică și socială.

Cea de-a doua rezoluție, propusă de țara noastră, la care au aderat în calitate de coautoare R.A.U., Ceylon și Chile, privește îmbunătățirea activității în domeniul reformei. Se prevede constituirea unui comitet special pentru reforma agrară, care să amelioreze situația

După încheierea celei de-a 15-a sesiuni a Conferinței Organizației Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură (F.A.O.), secretarul Comitetului Național al Republicii Socialiste România pentru F.A.O., Eugen BUCIUMAN, a răspuns la întrebările care i-au fost adresate de revista „AGRICULTURA”, cu privire la activitatea delegației române la această importantă reuniune.

COOPERAREA FRUCTUOASĂ A ROMÂNIEI CU F. A. O.

existentă în lume și să facă propuneri și să elaboreze programe de acțiune pentru promovarea reformei agrare în țările în curs de dezvoltare.

Prin cooperarea fructuoasă cu F.A.O., prin ideile, propunerile și inițiativele sale, România și-a câștigat un binemeritat prestigiu, precum și aprecierea sinceră a țărilor membre, care pentru a doua oară consecutiv, au ales-o membră în Consiliu pe o perioadă de 3 ani (1971—1973). R. S. România a fost, de asemenea, aleasă în două organe de lucru ale conferinței: în Comitetul numirilor și în Comisia de verificare a depinelor puteri.

— Cum se explică apre-

cierea de care se bucură România în cadrul F.A.O.?

— Răsunetul larg al inițiativelor delegației țării noastre la Conferință precum și reafirmarea României în Consiliu constituie o confirmare a justeții liniei adoptate de România în cadrul acestei organizații, linie care se întemeiază pe principiile fundamentale ale politicii externe a țării noastre. De altfel, încă în cursul anului trecut, directorul general al F.A.O., A. H. Boerma, exprima în cuvinte alese admirația sa pentru acțiunile rodnice ale României. Îngăduiți-mi să le citez: „Sînt foarte recunoscător pentru sprijinul pe care România l-a acordat organizației, încă din mo-

mentul în care a devenit membră a acesteia. Țara dv. ne-a arătat ce poate realiza o țară mică în acest domeniu. Experiența României, membră a Consiliului F.A.O., poate fi folositoare în atingerea obiectivelor organizației. Contribuția țărilor mici și mijlocii poate fi mult mai mare decît dimensiunile lor. Nu toate reușesc acest lucru — depinde de intensitatea preocupării lor — dar România reușește”.

Aprecierea de care se bucură țara noastră este o consecință firească a bunei orientări și a muncii temelnice din ultimii ani a Comitetului Național al R. S. România pentru F.A.O. Membră a organizației din anul 1961, țara noastră și-a îndreptat atenția îndeosebi în direcția promovării măsurilor menite să ridice nivelul de trai al popoarelor țărilor în curs de dezvoltare. Una din principalele acțiuni ale F.A.O. în care România și-a manifestat puternic prezența este aceea a adîncirii cooperării internaționale, a colaborării economice, tehnice și științifice în scopul progresului popoarelor și cauzei păcii.

Ținînd seamă de concluziile generale ale celei de-a 15-a Conferințe, România e hotărîtă să-și sporească eforturile pentru a contribui din ce în ce mai substanțial la realizarea nobililor obiective ale Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură.

Interviu consemnat de Adrian COSTA

DUPĂ REUNIUNEA C.E.E. DE LA HAGA:

„Drumul greu de la incertitudine la speranță”

După luna noiembrie, cu multe reuniuni intercomunitare, bilaterale sau multilaterale, nu rarori dramatice, conferinței de la Haga la nivel înalt îi revenea misiunea de a scoate Piața Comună din impasul prelungit. Momentul corespundea, de altfel, și unei prevederi a acordului de la Roma încheiat între „cei șase” și anume: apropierea termenului limită (1 ianuarie 1970) de realizare a „integrării” economice și trecerea la „integrarea” politică. Ar fi vorba, deci, de programul maximal la care au subscris cele șase țări vest-europene — Franța, R. F. a Germaniei, Italia, Belgia, Olanda și Luxemburgul — în încercarea de a pune pe picioare un organism interguvernamental economic și politic. Ceea ce se remarcă însă din termenii generali ai comunicatului comun este faptul că obiectivul propus la Roma nu a fost atins, ci s-a ajuns numai la o armonizare a punctelor de vedere diferite, reeurgîndu-se și la compromisuri.

Correspondenții de presă remî în însă că dificultățile s-au prelungit pînă în ultimul moment al conferinței, inclusiv la redactarea documentului final în special la capitolul agricol, la punctul intitulat „finisarea comunității”. Acesta este primul punct din „tripticul” poziției franceze. Prin „finisarea”, partea franceză înțelege, în primul rînd, reglementarea politicii agricole comunitare pînă la sfîrșitul anului în curs. De realizarea acestui prim punct depinde și îndeplinirea celorlalte două puncte ale „tripticului”: aprofundarea și lărgirea comunității.

Comunicatul, după ce răspunde pozitiv cererilor franceze, menționează faptul că „șefii de state și guverne au căzut de acord asupra deschiderii unor convorbiri cu statele candidate la C.E.E. Dar, aceasta implică, cum știe ziarul „Combat”, „un drum lung de parcurs, plin de obstacole care vor crește pe măsură ce Europa apuseană (adică Piața Comună) se va pregăti pentru lărgirea ei”. Reglementarea politicii agricole a Comunității Economice Europene presupune fixarea prețului comunitar în interiorul așa-numitei „Europe verzi”, a taxelor comunitare asupra importurilor de produse agricole, precum și utilizarea resurselor monetare pentru subvenționarea exportului spre țări din afara C.E.E. Este clar că un asemenea mecanism a fost de complex, în care se vor manifesta ca și pînă acum interese contradictorii, va fi dereglat prin intrarea în Piața comună a Marii Britanii, care este legată printr-un sistem special de relații cu țările Commonwealthului.

Mai trebuie avut în vedere că în dosarul agricol al organismului economic vest-european au mai rămas încă multe aspecte spinoase pînă să se ajungă la un numitor comun în politica agrară a C.E.E.: stocurile nevindute, curba mercur ascendentă a cheltuielilor reclamate de politica agricolă comunitară, repartizarea sarcinilor financiare ale fiecărui membru al C.E.E. pentru fondul comunitar etc. Apare deci deosebit de dificil de realizat deziideratul „europeștilor” de a transforma Piața Comună dintr-o „comunitate a incertitudinilor într-o comunitate a speranțelor”.

În săptămînile ce vor urma, la Bruxelles se va încerca să se găsească căile de realizare a armonizării pozițiilor „celor șase” în vederea respectării termenului limită, 1 ianuarie, pentru reglementarea politicii agricole comunitare. Reuniunile de la 8 și 9 decembrie ale miniștrilor de finanțe și ai agriculturii, din țările Pieței comune au deschis un adevărat „maraton” al convorbirilor intercomunitare care va continua pînă în ultimele zile ale anului.

La acest sfîrșit de drum, dacă el va fi așa cum a fost fixat în urmă cu 12 ani la Roma, apară imaginea din ce în ce mai contestată a unei grupări închise, cu restricții și exclusivisme discriminatorii, o barieră reală în calea unor relații economice normale pe continentul european. Numele acestuia este Comunitatea economică europeană.

A. DUMITRESCU